

EL TARLÀ

NÚM. 40

GENER 2009

REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA

Bruguera - Cassià Costal - Eiximenis

Font de l'Abella - Mare de Déu del Mont

Migdia - Montgalfars

Gimcana de les llengües de Girona

El dilluns 15 de desembre, es van lliurar els premis de la Gimcana de les llengües de Girona 2008, a la Facultat d'Educació i Psicologia de la UdG.

La Gimcana de les llengües és un concurs obert a tothom. El Servei Educatiu del Gironès l'ha organitzat com a celebració del 2008, Any internacional de les llengües.

L'objectiu de la Gimcana és que tots puguem conèixer una mica més la diversitat lingüística i la valorem positivament.

A la categoria A, els guanyadors van ser la classe de 1r A del Verd i la classe de 2n A del Bruguera; a la categoria B, les classes de 3r A del Puig d'Arques de Cassà de la Selva, de 3r B del Verd, de 4t A del Sta. Eugènia, de 4t B del Migdia, de 5è A del Verd i de 6è A del Bruguera. A la categoria C, els premis es van repartir entre alumnes dels IES J. Vicens Vives, S. Sobrequés i St. George's School. A la categoria D hi va haver dues guanyadores i a la E, sis. Tot plegat fa que els participants a aquesta primera gimcana sumin més de cinc mil!

XIV Concurs artístic i literari

Amics de la UNESCO de Girona convoca la 14a edició del seu concurs. Enguany el tema és: "Ponts", dedicat a 2009, Any internacional de la reconciliació i Any europeu de la innovació i la creació. S'hi pot participar, segons l'edat, a través de: article, carta escrita a mà, dibuix, exlibris, fotografia, narració i punt de llibre amb eslògan. La data límit és el 2 de març. Les bases del concurs es troben a: <http://www.unescogi.org>

Jornada del CEM

La 17a. Jornada del CEM "Orientar per Educar" tindrà lloc dissabte, dia 7 de febrer de 2009 al Centre Cultural de la Mercè. La Jornada pretén integrar les diverses accions d'orientació educativa, acadèmica i professional dirigides a les famílies i l'alumnat. Per aquest motiu s'organitzaran tres taules rodones que parlaran de l'orientació a les famílies a l'inici del procés d'escolarització, també de l'orientació dins l'ensenyament obligatori i després de l'ESO.

La Jornada comptarà amb la presència del ponent, el Sr. Josep M. Terricabras en la conferència marc sobre "Cóm orientar en educació? Reptes i necessitats".

XV Diada de Cooperació Solidària

La 15a. Diada de Cooperació i Solidaritat que organitza el Consell Escolar Municipal-Consell Municipal d'Educació (CEM) i el Consell Municipal de Cooperació Solidària (CMCS), tractarà el tema dels "Drets a l'Educació", atès que es commemora el 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets dels Infants.

Enguany, la Diada tindrà lloc dijous, dia 30 d'abril de 2009 al Teatre Municipal i comptarà amb la participació del treball elaborat pels diversos grups classe dels següents centres educatius Eiximenis, Migdia, Montjuïc, Pla de Girona, Santa Eugènia, Sagrada Família, Dr. Masmitjà i Montessori Palau.

Fem el fanalet per anar a esperar els Reis

La Caseta de la Devesa – Centre d'Educació Ambiental i Recursos Educatius de la Ciutat de l'Ajuntament de Girona i Manacles de Girona, amb el patrocini d'Hipercom i Tiendas El Corte Inglés organitzen el XV concurs FEM EL FANALET PER ANAR A ESPERAR ELS REIS, amb els objectius de:

- Conèixer i fomentar la tradició d'anar a esperar els Reis.
- Participar activament en les festes i tradicions a ciutat.
- Memoritzar la cançó d'anar a esperar els Reis.
- Tenir destresa en la manipulació de determinats materials.
- Apreciar els treballs propis i els dels companys.

La participació ha sigut de : 16 centres, 81 grups/classe i 1.905 nens i nenes.

Relació de premis:

CATEGORIA A (P3 i P4 d'Educació Infantil)

PREMI	ESCOLA
1r	CEE Font de l'Abella
2n	CEIP Taialà
2n	CEE Palau
3r	CEIP Pericot
3r	CEIP Domeny
3r	CEIP Eiximenis

CATEGORIA B (P5 d'Educació Infantil i 1r d'Educació Primària)

PREMI	ESCOLA
1r	CEIP Joan Bruguera
2n	CEIP El bosc de la Pabordia
2n	CEIP Verd
3r	Escola Sagrada Família
3r	Escola Bell.lloc del Pla
3r	CEIP Migdia

MENCIONS ESPECIALS PER A LES ESCOLES

PREMI	ESCOLA
1r	CEIP Dalmau Carles
2n	CEIP Vila Roja
2n	Escola Maristes-Girona

EL TARLA

Núm. 40 - Gener 2009

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Bruguera, Cassià Costal. Eiximenis, Font de l'Abella, Mare de Déu del Mont, Migdia, Montfalgars.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Borrissol, Doll, L'Estornell, Pinzellades, A la vora del riu Güell, La Xinxeta, Els quatre fulls.

Coordinació:

Carme Hereu, Puri Molina i Dolors Reig, Servei Educatiu - CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70
a/e: eltarlagi@gmail.com www.xtec.cat/crp-girones/tarla.htm

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, ST del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Girona, Diputació de Girona.

Impressió:

Marquès Tallers Gràfics S.L. DL: GI-674-88

Hi ha pocs bolets

Durant la reunió de tancament de la Revista el ball de xifres continuava. Des dels vint anys nostres – de El Tarlà! – als dos-cents dels Setges de Girona, passant pels setanta cinc d'uns als cinquanta dels altres, de cop i volta, al capdavant de la taula es va sentir una veu decidida que deia: aquest any hi ha pocs bolets! I, després d'un silenci rar, un murmur de veus es va aixecar i vam veure que tots hi estàvem d'acord.

Després d'aquella sequera tan perllongada de la primavera que va tocar la sensibilitat dels més incrèduls, va venir un estiu i un principi de tardor poc generosos en pluja, i és per això que, aquesta tardor, els bolets no han abundat en els boscos més propers. Han aparegut, però, un altre tipus de bolets: els dels aniversaris, celebracions, commemoracions, etc. D'aquests no n'hi ha de verinosos, però s'ha d'anar amb compte per no quedar-ne embafats!

Aquestes coses – aniversaris, celebracions, ... – solen ser divertides, i El Tarlà no se les vol perdre. I és per aquesta raó que en aquest exemplar hi trobareu el centenari del bateig de la costa que va des de Portbou fins a Blanes amb el nom de Costa Brava. I també en aquestes ratlles no ens volem estar de felicitar les escoles Eiximenis que va tancant el seu centenari i a la Joan Bruguera que commemora els cent anys de la seva primera pedra. Més propers en el temps trobem els seixanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans, un text que cal tenir present tots i cadascun dels dies de l'any. Molt jovenetes són encara l'EOI i l'escola Montfalgars que en fan vint-

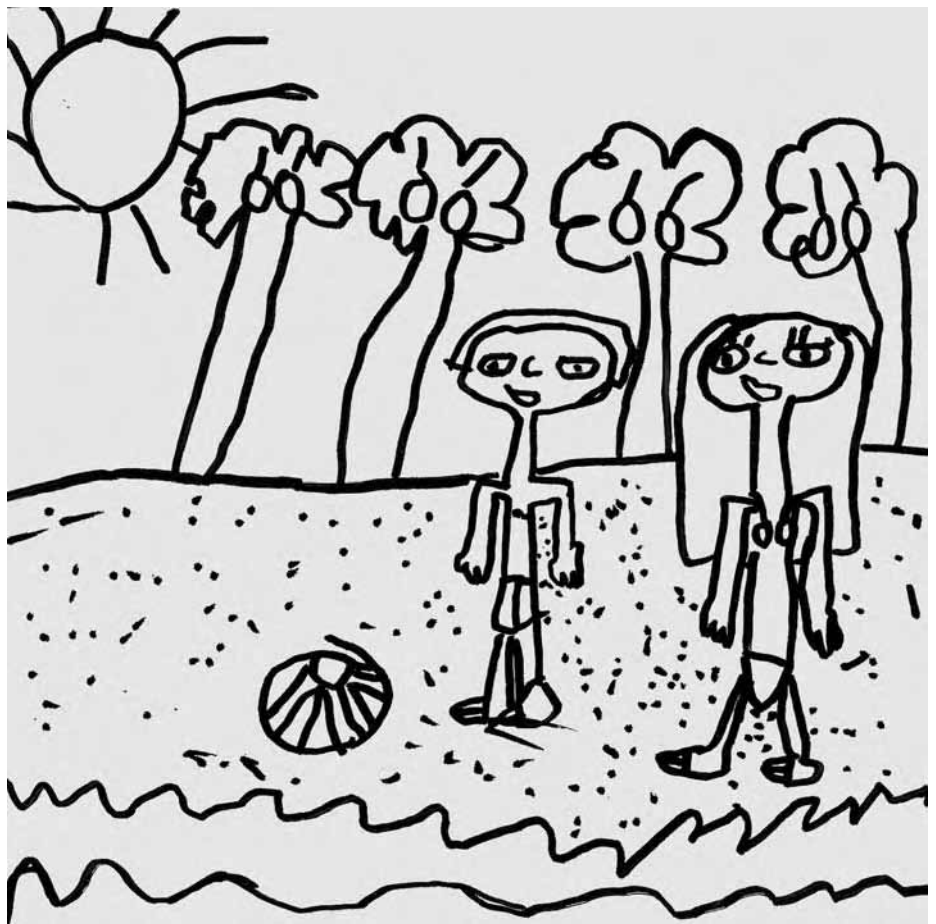
i-cinc! (Ja us hem advertit en començar aquest escrit que això era un ball de números!). I bé, com que això de fer anys fa molta il·lusió, els diguem a tots: Per molts anys!!!

I tornem als bolets! És a dir tornem a la Natura, al medi, al color verd, i a les escoles verdes! Perquè la Mare de Déu del Mont està molt contenta d'haver estat la primera Escola Verda de Girona. Enhorabona!

Tanquem l'apartat d'aniversaris i de mirada enrrera, per instal·lar-nos en l'actualitat i pensar en el futur. En començar el curs vam veure que havien arribat a Girona unes màquines per a foradar el sòl, per instal·lar les vies del Tren d'Alta

Velocitat que ens connectarà definitivament amb Europa per terra. Sí, ara ja ho estem, però així podrem anar més de pressa cap a França i des d'allà arreu. I tot això probablement farà que el viaducte del tren que travessa la ciutat desaparegui. Us heu preguntat com deurà quedar sense el viaducte? Com un passeig? Com una carretera? Penseu que ara fa uns quaranta anys, també va passar una cosa semblant però a l'inrevés: es va aixecar el viaducte actual i es van desmantellar les vies del tren d'Olot i les del de St. Feliu. Novetat, progrés, canvis, ...

Uns altres temps!

Alison Perdomo. 2n, Mare de Déu del Mont

La Costa Brava que conec

Jo conec molt la Costa Brava perquè els meus avis tenen un restaurant i allà hi ha platges com Garbet, Llançà, els Cargolins... Unes són molt rocoses i d'altres són molt plenes de sorra. De vegades vaig a agafar musclos o d'altres coses.

La Costa Brava també té muntanyes, en els boscos hi ha pins i alzines i a la tardor s'hi fan molts bolets.

La Costa Brava també és coneguda per un vent famós que es coneix amb el nom de tramuntana, que és un vent fred que bé del Nord.

La Costa Brava arriba fins a Blanes on hi ha molt de turisme sobre tot a l'estiu.

Pol Llubera. 3r, Bruguera

La Costa Brava

A mi la Costa Brava m'agrada molt perquè té unes aigües molt netes i transparents, la sorra de les seves platges és molt clara i neta. A la nostra costa hi trobem molts pins que a l'estiu ens fan molta ombra. Hi ha pobles molts bonics. Jo en conec alguns, com ara Palamós, Platja d'Aro i Begur. A l'estiu vaig a veure quan arriben les barques que vénen de pescar. A vegades vaig amb l'àvia al port a comprar peix.

La Costa Brava és molt neta i l'hem de cuidar.

Ona Figueras. 3r, Bruguera

Santa Cecília al Cassià Costal

Santa Cecília és la patrona de la música. Es celebra el dia 22 de novembre, però a l'escola Cassià Costal ho vam celebrar el dia 20 perquè el dia de Santa Cecília aquest any queia en dissabte. Ho vam celebrar fent un petit concert a la sala polivalent.

Va estar molt bé!!! Van actuar nens i nenes de totes les classes tocant l'instrument musical que estan estudiant. Hi va haver trombons, bateria, un teclat, violoncel·ls, violins, flauta, una trompeta, contrabaix... Va durar una hora. Abans d'acabar, en Miquel, el professor de música, va tocar la bateria!!

David Descayre. 6è, Cassià Costal

Bernat Cusí. 6è, Cassià Costal

El dia de Halloween

Avui hem fet com si fóssim a Anglaterra i hem celebrat el Halloween a l'escola. Els de 6è hem anat classe per classe a cantar cançons angleses de Halloween. Anàvem ben disfressats, de monstres, esquelets, tacats de sang... i portàvem una carabassa buida amb una espelma a dins.

Entràvem per sorpresa a les classes i espantàvem els nostres companys. Quan ja estàvem de cantar, els mestres ens donàvem una bossa de caramels. Després al pati ens hem repartit els caramels i els sugus.

Kevin Gallardo. 6è, Cassià Costal

Gimcana de Fires 2008

Per Fires vàrem fer una gimcana per Girona. Hi participàvem moltes escoles de Girona i totes anàvem a conèixer un barri diferent del nostre. Nosaltres vam anar a Taialà i Germans Sàbat. Va ser molt divertit. Estava molt ben organitzat.

A l'escola van venir uns monitors, ens varen cridar per grups i cada grup tenia un color, el blau, el negre, el vermell, el verd, el groc... Per grups vàrem anar a la parada d'autobús, vàrem esperar molt per poder agafar l'autobús perquè quan hi havia un autobús només hi podia entrar un grup i clar teníem que esperar 15 minuts perquè arribés el següent, al final en va arribar un que no anava ple, hi vam pujar i per fi vàrem arribar a Taialà. Ens varen ensenyar un full on hi deia les fotos que havíem de fer. Cada vegada que vàiem el que havíem de fotografiar doncs fèiem la foto amb una càmera que ens va portar la nostra monitora. Cada vegada ens donaven una pista que ens deia on havíem d'anar perquè ens donessin el sobre amb el tros de puzzle del cartell de Fires.

Vàrem parlar 10 minuts per anar a esmorzar, i després vàrem continuar.

Com que va ploure vàrem haver d'anar a dinar a l'escola cosa que va ser molt divertit perquè vàrem dinar a la classe!. A la tarda, la gimcana havia de continuar al Parc del Migdia però com que encara plovia ho varen suspendre i vàrem anar a mirar una pel·lícula. A les 6 de la tarda s'hagués fet la cloenda de la gimcana amb el grup Macedònia a fer-nos un concert i també dirien el pregó premiat i el cartell premiat. Ens va saber molt greu que es suspengués.

Júlia Trota. 6è, Cassià Costal

Cicle Inicial i en Charlot

Quan vam arribar a l'exposició sobre en Charlot al Museu d'Història de la Ciutat, ens van explicar que en Chaplin va actuar per primer cop als 5 anys.

Vam aprendre que la roba que portava era: pantalons grans i amples, un bastó, un barret, una americana, sabates grans i bigoti.

Les seves pel·lícules eren mudes i en blanc i negre.

Vam riure molt i ens ho vam passar molt bé.

Nenes i nens de cicle inicial. Bruguera

Alex Pons

Dies divertits

El meu primer dia de Fires va ser el dimecres 28 d'octubre. Hi vaig anar amb els meus cosins Marcel, Carla, Adriana i els meus dos germans Ferran i Arnau.

Tots teníem 25 euros, menys l'Arnau i l'Adriana que en tenien 30. Però només me'n vaig gastar 1.5. Jo volia pujar a més atraccions, però no vaig poder perquè tenien de venir a recollir els meus cosins. El meu segon dia hi vaig anar només amb el meu germà bessó que es diu Ferran, però m'ho vaig passar igual de bé perquè vam anar a la u-v i a altres atraccions. El tercer dia hi vaig anar només amb la meva padrina i la meva mare i vaig fer 4.400 punts en el tir de futbol després vaig ajuntar-ne 600 del meu germà Ferran i vaig agafar una pistola de boletes grogues.

A les set de la tarda vaig anar a veure un trial que es feia a Fontejau. L'endemà vaig anar a un dinar amb els meus cosins Roger i Genís i després vaig anar a casa seva a jugar. Han sigut les meves millors Fires de Girona.

Guillem Estebanell. 5è, Bruguera

Aiguamolls de l'Empordà

El dia 28 de novembre, els tres cursos de 4t vam fer una sortida de tot el dia als Aiguamolls de l'Empordà. Feia dies que esperàvem l'excursió amb il·lusió. Era el dia abans que es fes la celebració del 25è aniversari de la declaració de Parc Natural. A la classe ens havien explicat que els aiguamolls són molt importants per als ocells que viatgen a la primavera i a la tardor. És un lloc de descans i de refugi.

Vam començar la visita a l'observatori de les Sitges on es veia una vista preciosa des dels Pirineus fins al mar i totes les llacunes dels aiguamolls. El nostre monitor, en Lluís, ens va explicar com es van formar els aiguamolls. Antigament tot estava cobert d'aigua i, de mica en mica, la gent que vivia en aquell lloc ho van anar assecant per poder tenir més terres i així, només van quedar unes quantes llacunes. També ens va explicar que hi volien construir blocs de pisos per als turistes, però al final, per sort, no es van fer.

Després vam anar caminant fins a l'estany del Matà on hi havia cavalls de la Camarga que es menjaven el canyís. Els vam tocar i

ens vam fer fotos. Vam continuar el camí i vam observar cigonyes, ànecs coll-verds, becadells, flamencs, fotges, oques, polles d'aigua i algun berrat pescaire. També vam veure algunes plantes com el tamariu, la balca i la salicornia que si la tasses notes que té gust de sal perquè guarda aigua salada a les seves fulles.

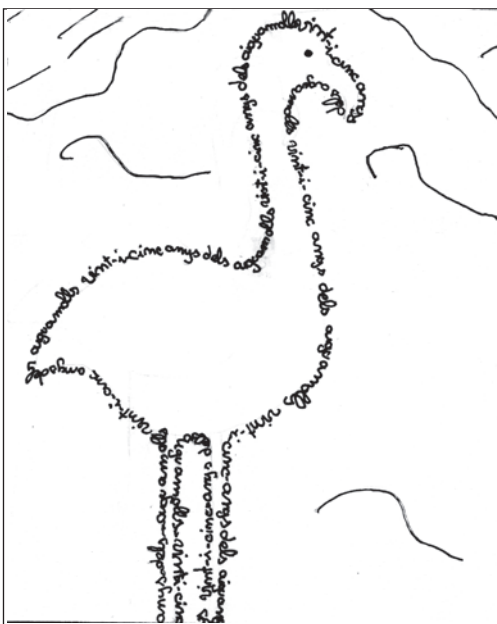
Finalment vam anar fins al Cortalet i allà vam dinar i vam compartir les bosses de patates. Vam jugar una estona a fer cabanes i castells. Ens ho vam passar molt bé i vam aprendre moltes coses. Ah! i també ens van ensenyar a fer servir els prismàtics.

Per molts anys, Aiguamolls de l'Empordà!

Júlia Ayuso, Joel Oliveres, Irene Garcia. 4t, Migdia

Irene Garcia. 4t, Migdia

Jaime Meléndez Lavandero. 4t, Migdia

Estratègies dels éssers vius

Vam anar a fer un taller a "la Caixa" sobre els éssers vius i inerts i sobre les seves estratègies. Vam aprendre moltes coses. Primer a la pissarra ens van explicar l'ecosistema i havíem de classificar uns objectes segons fossin éssers vius i éssers inerts. Ens van explicar que la vida va començar a l'aigua i després va anar evolucionant fins que va sortir de l'aigua. A continuació ens van passar un power point d'animals i ens van ensenyar les diferents estratègies dels animals, per exemple: el peix Óscar es confon perquè la part de darrere sembla el cap i així quan l'ataquen pot fugir. Hi ha diversos tipus d'estratègies. També vam fer un joc de camuflatge que va ser molt divertit. Una altra activitat va consistir a fer una maqueta de vegetació i ens va quedar molt maca. Ens van passar diferents pells d'animals i les havíem de reconèixer.

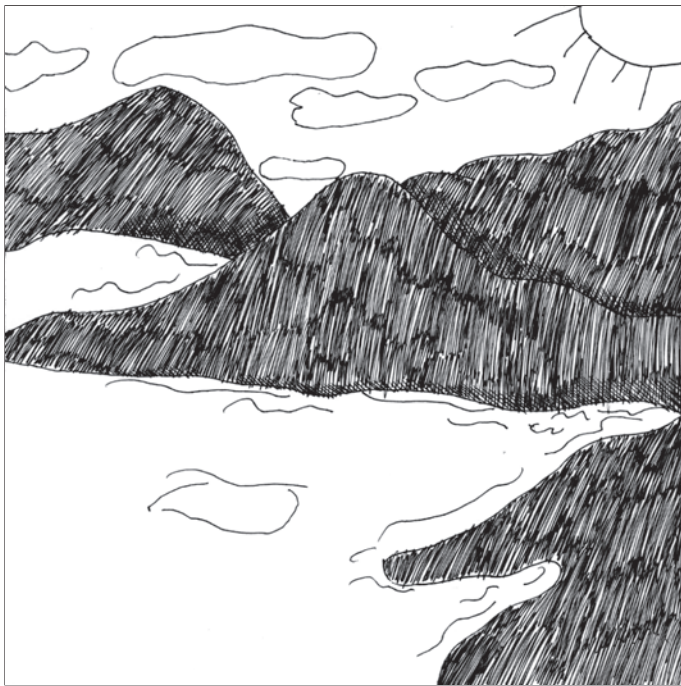
L'activitat va durar dues hores i ens van passar molt ràpides perquè ens ho vam passar molt bé. Si poguéssim hi aniríem un altre cop.

Olivia Pensato i Emma Suy. 3r. Eiximenis

Pluja, atraccions i castanyes

El dia de Sant Narcís va ploure hi no vaig fer gaire res, em vaig quedar a casa, vaig mirar una pel·lícula i vaig jugar amb el meu germà. El dijous vaig anar a les Fires i vaig pujar al "látigo". El dia següent hi vaig anar amb els cosins i cosines i vam anar a la fira gran i vam pujar a moltes atraccions: "El ratón vacilón", a l'ala delta, al gran prix, al "saltamontes" de grans, i moltes coses més. El diumenge vaig anar a dinar a un restaurant, vaig arribar a casa i vam menjar castanyes.

Gemma Dalmàs. 3r, Bruguera

Judit Rost. 6è, Montfalgars

Rosita, història d'una florista

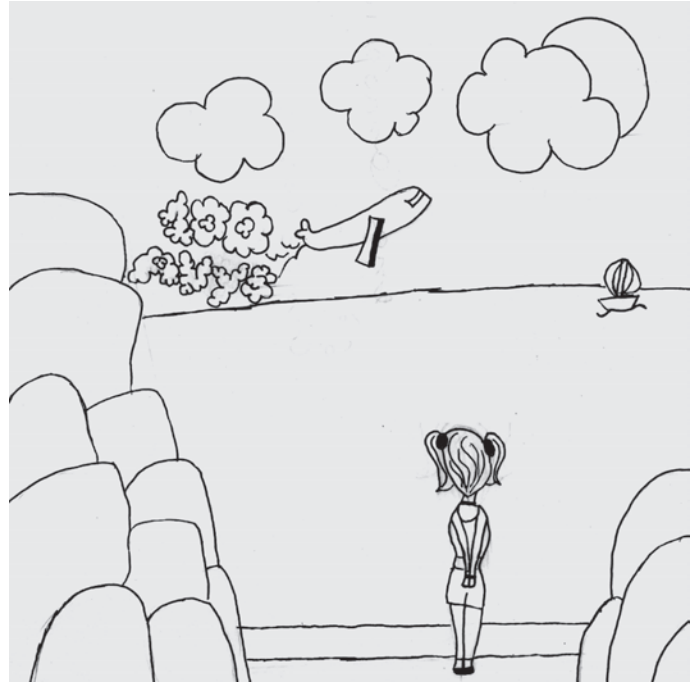
El dia 25 de novembre vam anar al Teatre Municipal a veure una obra que tractava d'una florista que era molt barroera, anava bruta i no parlava bé el català. Es guanyava la vida venent flors a l'entrada del Teatre del Liceu de Barcelona. Un dia un gran mestre de fonètica, anomenat professor Higgins, passava per allà anotant les diverses formes de parlar de la gent i s'adonà que la Rosita parlava el català molt malament.

Un gran admirador del professor Higgins, el professor Perpinyà, li va proposar d'ensenyar el català correcte a la Rosita i preparar-la per assistir a un ball que havien organitzat.

Al cap de tres mesos la Rosita era una noia pulida i educada i sabia parlar molt bé, tant que semblava un príncepsa i es va enamorar del professor i ell d'ella.

Ens va agradar molt, l'obra va ser molt divertida, perquè només ho feia una actriu que anava canviant-se de vestits i fent tots els personatges ella sola. Va ser divertidíssim.

Guillem Fuentes i Marc Sherer. 6è, Migdia

Helena Canós. 6è, Cassià Costal

Cop d'ull a la Girona medieval

El passat 23 d'octubre, vaig anar d'excursió amb la classe al barri vell de Girona. L'autobús ens va portar fins al riu Onyar, sota les vies del tren. Una monitora ens va explicar la història dels edificis i parcs més importants d'aquest indret gironí ple de vestigis romànics i gòtics. Va començar per la llegenda del cul de la lleona, diu que si marxés de Girona i li has fet un petó al cul de la lleona tornaràs algun dia. Després vàrem anar a l'església de Sant Feliu, però estaven fent obres de restauració i no la vam poder veure per dintre. A continuació vam entrar a l'església de Sant Pere de Galligants i al seu Claustre. Tot seguit vam anar als Banyes Àrabs i a la Catedral on també vam visitar el seu magnífic Claustre. Quan érem allà, la monitora ens va explicar la història de la Torre de Carlemany. La història diu que Carlemany va pujar a la seva torre per contemplar el paisatge de Girona i li va caure l'espasa, única en tot el món, dins del claustre. Va enviar els seus soldats perquè la busquessin, però no la van trobar. Es veu que va caure de punta al pou que arriba fins al centre de la terra. Es diu, que quan arribi al final la Terra es partirà en dos i serà la fi del món. Dinàrem als Jardins dels Alemanys i després participàrem en una gimcana pels voltants de la Catedral. La gimcana es tractava d'anar pels voltants de la Catedral resolent un piló d'enigmes.

Ens ho vam passar molt bé!

Irene González. 6è, Montfalgars

Visita al Bosc de Palau.

Els nens i nenes de primer del Cassià Costal, el passat 21 d'octubre vam anar d'excursió al Bosc de Palau. Ens van explicar moltíssimes coses sobre la vida del bosc. També vam trobar bolets, lianes... Ens ho vam passar molt bé!

Manu Carballeira, Jhoel Alvarez, Horeb Aly, Dani Bouzas. 1r, Cassià Costal

Vicent Zurbrig. 1r, Montfalgars

Sortida a Torroella de Montgrí

El dia tres d'octubre vam anar a Torroella de Montgrí els nens i nenes de sisè i cinquè amb autocar. Aquell dia feia molta fred i havíem d'anar amb anorac. Acabat vam agafar la motxilla i després vam esmorzar i van venir els monitors i vàrem anar cap al castell del Montgrí. Allà els monitors ens van explicar què havia passat en el castell del Montgrí: el rei Jaume II va fer un castell davant del comte d'Empúries per espantar-lo i li va robar l'aigua i al final el comte d'Empúries es va morir de gran i com que no tenia hereu li va donar les terres a Jaume II i per això el castell del Montgrí no estar acabat perquè Jaume II ja no el necessitava per res. I va ser molt interessant. Quan ens havien explicat forces coses vam pujar a les escales del castell, des d'allà es veien les illes Medes, l'Escala i la desembocadura del Ter.

A la tarda vam tornar molt cansats a l'escola, però en el fons ens ho vam passar molt bé encara que feia molta tramuntana.

Cicle superior. Bruguera

El Tren de l'Alimentació

Estem treballant un projecte interdisciplinar sobre l'alimentació. I això és el que diem els de primer:

- "A mi em va agradar molt la parada de fruits de la tardor", Lagi Mohamed Marega.
- "L'altre dia va venir a la classe la fruitera del barri, la Roser", Luciana Spermezan.
- "El mes que ve vindrà la meva mare a explicar-nos coses del menjar", Aminata Cámara.
- "La meva mare ve a l'escola perquè li ensenyaran a fer torrons", Mohamed Amghar.
- "La meva també", Aja Kande.
- "La meva mare ja va venir i li van ensenyar com menjar bé", Mineth Galeano.
- "Estem veient com creixen les verdures de l'hort de l'escola", Mohamed Amghar.
- "Els dijous portem fruita per esmorzar", Mamadou Diallo.
- "Fem jocs de coses dels aliments", Daniela Okosun.

I els de segon:

- "La meva mare vindrà a fer unes boles de xocolata de Romania", Ornela Dan.
- "La mare va venir un dilluns a escoltar una senyora que parlava d'alimentació", Ahmed Saidi.
- "Un dia a la tarda vindrà la meva mami Pepi a ajudar-nos a fer una manualitat amb lleties, arròs, macarrons,..." Alba Robledillo.
- "M'agrada estudiar el projecte de l'alimentació perquè parlem de moltes fruites", Fernanda Soto.

Alumnat de 1r i 2n, Mare de Déu del Mont

LA MARIA MERCÈ ROCA HA VINGUT A L'ESCOLA I ENS HA EXPLICAT EL CONTE: "EL LLOP PEPITO I EL PESSEBRE".
TAMBÉ HEM PARLAT AMB ELLA DELS SEUS CONTES I LI HEM DIT QUE ENS AGRADEN MOLTÍSSIM.

Adrià Barnosell, Jordi Juanchich, Cristina Laurent i Aina Vergés. P5, Migdia

Cartes a l'alcalde

Estimada Alcaldessa,

Li donem les gràcies per haver-nos fet cas en la petició que varem fer el curs passat en aquesta mateixa revista. La de podar els arbres del pati perquè veïem que estaven malalts amb moltes branques seques. Però ara, hem pensat que, si s'han de talar i plantar-ne de nous, es podria fer de mica en mica perquè així sempre tindríem ombra al nostre pati de l'escola. Gràcies altra vegada, ara el nostre pati està més polit i els nostres arbres semblen més sans i contents. Una abraçada des del Montfalgars.

Mar Giró i Gènesis Rivas. 6è, Montfalgars

Senyora Alcaldessa,

Som un grup d'alumnes de l'escola Migdia que estem cursant 6è de primària i ens adrecem a vostè per plantejar-li el problema que venim patint des de fa un temps.

A la parada d'autobús que hi ha al carrer de la Rutlla, no hi ha andana i això suposa una greu dificultat per als usuaris de l'autobús. Hi ha cotxes que aparcuen davant de la parada i això fa que la gent que puja o baixa de l'autobús, sobretot la gent gran o amb cotxets

de nens petits, tingui dificultats. El fet de posar-hi una andana faria que els cotxes particulars no s'hi poguessin aparcar i tot seria més fàcil.

Ens agradaria que tingués en compte la nostra petició i solucioni tan aviat com pugui aquesta mancança que ens afecta molt.

Atentament,

Laura Espuña i Aida López. 6è, Migdia

Estimada senyora alcaldessa,

Hola alcaldessa, som la Judith i l'Ernest de l'escola Cassià Costal. Gràcies per posar-nos un guàrdia urbà al davant de l'escola. Ens va molt i molt bé perquè quan es posa verd el semàfor, para els cotxes i deixa passar la gent. Gràcies senyora alcaldessa.

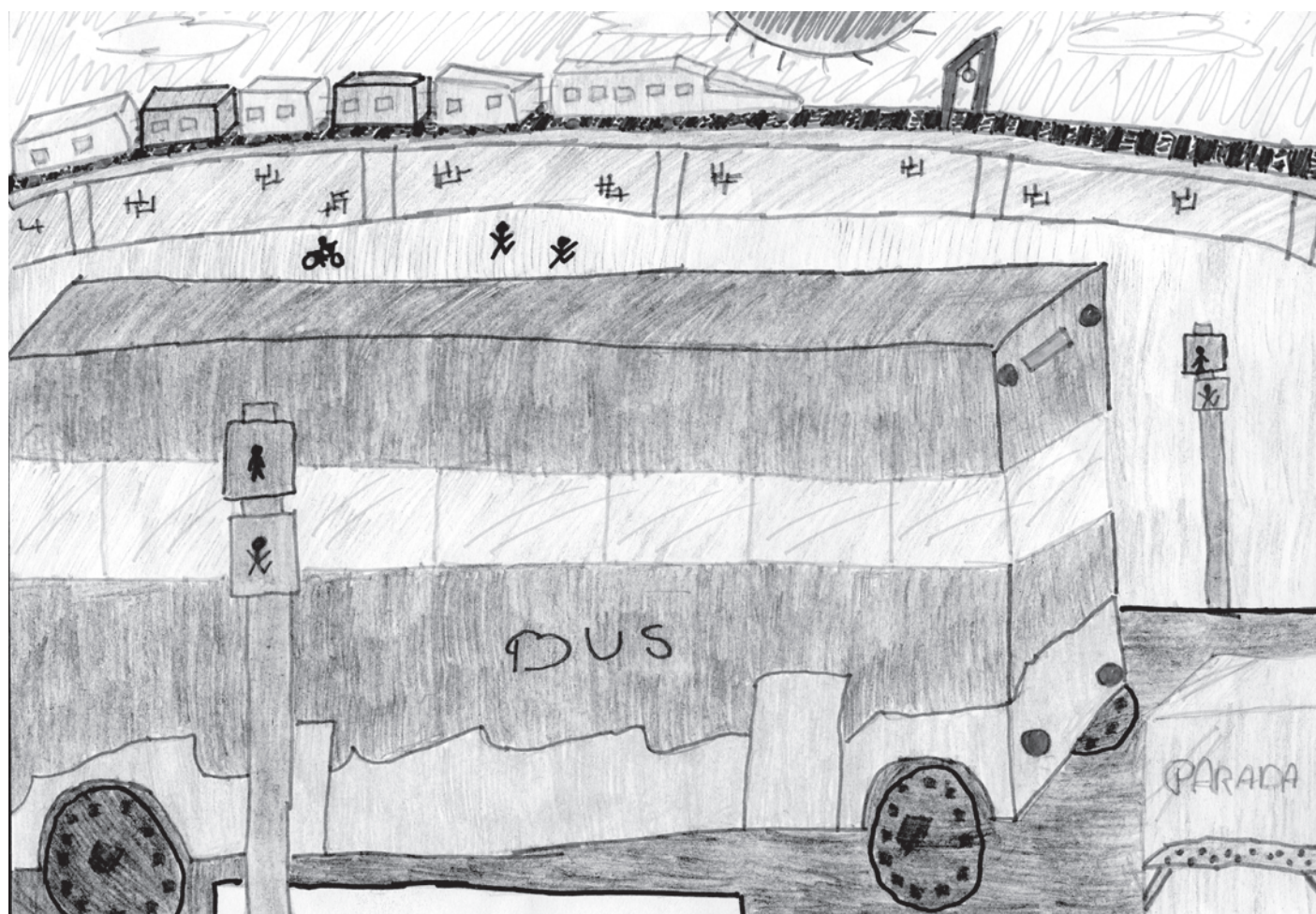
Judith Òria i Ernest Bonví. 2n, Cassià Costal.

Sra. Alcaldessa,

Som dos alumnes de l'escola Cassià Costal que estem preocupats pel tema de les obres que s'estan fent prop de la nostra escola en motiu de la construcció d'un túnel pel tren d'Alta Velocitat (AVE). Esperem i desitgem que tot vagi molt bé perquè en el futur serà bo per tothom.

Atentament,

Aleix Biosca i Joaquim Amador. 5è, Cassià Costal

Alex Fernández. 6è, Cassià Costal

La presència de la Costa Brava als nostres barris

Tot i que la ciutat de Girona es troba a una trentena de quilòmetres de la Costa Brava, hem buscat la seva petjada a la nostra ciutat i n'hi hem trobat amb abundància. Noms

de carrers i places, de personatges, de rius, d'illes, de castells i poblacions, ... N'hi ha tants que hem hagut de fer-ne una tria.

Carrer Castell de Peralada

Aquest carrer de l'eixample de Girona, té el nom d'un castell que està situat a l'Alt Empordà. El carrer Castell de Peralada està molt a prop de l'escola Migdia i limita al nord amb la Plaça Lluís Companys. És una plaça gran envoltada d'edificis on hi ha l'escultura del que va ser President de la Generalitat i que la nostra escola té apadrinada. És un carrer molt curt que va del carrer de la Rutlla fins l'avinguda Lluís Pericot.

Eulalia Brugada i Laura Vilella. 5è, Migdia

Plaça Salvador Dalí

La plaça Salvador Dalí està al sud-oest del mapa, tirant cap al centre de Girona. Està entre el barri de Sant Narcís (oest) i el Pla de Palau-Sacosta.

La plaça està limitada al nord pel col·legi Cassià Costal i al sud un centre comercial, a l'est hi ha la carretera de Barcelona i a l'oest hi ha la via del tren.

És una plaça enrajolada amb dos nivells units per unes escales molt llargues. A la part de dalt hi ha dues sorres envoltades per una jardineria, la part de baix està enrajolada. Les sorres serveixen perquè els nens facin sorretes. A la part enrajolada quan fa bon temps hi fan sardanes.

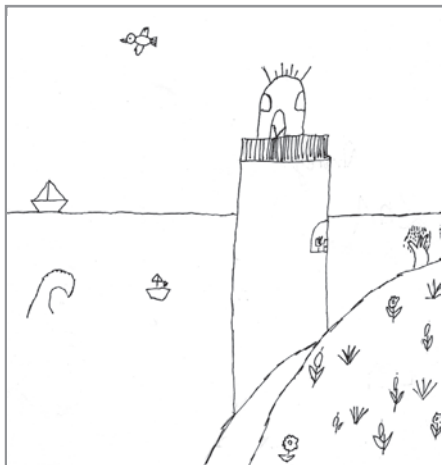
La nostra escola hi està força a prop, però hi ha una altra escola més a prop, és el Cassià Costal. Hi ha una font de ferro de forma molt clàssica i també un edifici comercial, un dels més importants de Girona: l'Hipercor.

Òscar Cabanelas i Gerard Alsina. 5è, Migdia

Carrer riu Tordera

El carrer està situat al sud del plànol de Girona, en el barri de Sant Pau. Aquest carrer és molt petit i està a prop de l'escola Migdia. Hi ha un edifici molt a prop que és la biblioteca "Ernest Lluch". Hi ha un restaurant anomenat "Il Viaggio" i una residència d'avis, anomenada "Adorea", a l'altre costat del carrer hi ha un parc i travessant-lo hi ha un edifici en construcció.

Ingrid Cortés i Ariadna Chamorro. 5è, Migdia

Reineri Álvarez. 2n, Cassià Costal

Carrer del riu Fluvià

El riu Fluvià és un riu de l'Alt Empordà que neix a prop d'Olot i desemboca als Aiguamolls de l'Empordà. Té una llargada de 97,2 km i neix a una alçada de 920 m.

El carrer del riu Fluvià de Girona està situat entre la carretera Barcelona i el final del carrer Migdia, entre la zona de l'Hipercor i Girona 2, en una zona on els carrers tenen noms de rius, com per exemple els carrers riu Segre i riu Freser.

Bernat, Raül, Maria, Barbara. 6è, Cassià Costal

Carrers Port Lligat i Costa Brava

Port Lligat és un poblet de la Costa Brava que està al Cap de Creus, prop de França. A Port Lligat en Dalí hi tenia una casa on hi anava per pintar, relaxar-se.... ara és un museu que es pot visitar. El carrer Port Lligat de Girona es troba a la zona del Pont Major. Està a tocar el riu Ter, prop dels carrers Tenerife i Gran Canària.

El carrer Costa Brava està situat al costat del barri de Sant Narcís, molt a prop de la nostra escola, el Cassià Costal, entre els carrers Riu Güell i Bilbao, també està al costat del carrer d'Empúries, al seu final hi ha el Passeig de Ramon Berenguer II, i al seu començament hi ha el carrer Cartagena. Aquest carrer porta el mateix nom de la costa gironina, la Costa Brava, de la qual celebrem el centenari.

Maria Franco. 6è, Cassià Costal

Una mica de Costa Brava a Sant Narcís

Nosaltres, l'escola Mare de Déu del Mont, hem escollit aquests tres carrers, Empúries, Empordà i Narcís Monturiol, perquè és troben al mateix barri que nosaltres: Sant Narcís.

El carrer Empúries: aquest carrer està situat al sud-oest de Girona, al costat de la nostra escola. També hi ha una ciutat anomenada Empúries, situada entre el nord i el centre de la Costa Brava. Empúries és una antiga ciutat a la costa del golf de Roses. Aquesta ciutat comprèn quatre unitats diferents: una factoria grega establerta on avui hi ha el poble de St. Martí d'Empúries; una ciutat grega al costat de la platja, avui gairebé totalment excavada; un poble indígena dels indígens, i una ciutat romana que sorgí després de l'ocupació romana. Ara parlarem del carrer Empordà: Aquest està situat com el carrer d'Empúries, al sud-oest de Girona. Està molt a prop de la plaça Mare de Déu de Montserrat. L'Empordà és una regió natural i històrica del nord-est del principat de Catalunya, que constitueix la façana marítima de la regió de Girona.

Per últim parlarem del carrer de Narcís Monturiol, està situat molt a prop del centre de Girona, gairebé al costat del Parc Central. Li van posar aquest nom en record d'un inventor i polític molt important: Narcís Monturiol i Estarriol. Va néixer a Figueres l'any 1819 i va morir a St. Martí de Provençals. Va inventar el primer submarí (barcopez), el tramvia funicular, etc.

Joan Jalba i Martín Roland. 6è, Mare de Déu del Mont

Xavier Martin. 5è, Montfalgars

Carrers Ullastret i Far

Ullastret és un petit poble del Baix Empordà famós pel seu poblat ibèric. El carrer Ullastret de Girona es troba al barri de Montilivi on hi ha la nostra escola. Quasi a tocar hi ha el carrer Far (llum potent que guia els navegants a la nit).

Són carrers d'una urbanització de xalets que fan pujada resseguint el turó de Montilivi. A la vora de la baixada hi ha el Centre de Recursos Pedagògics del Gironès.

Yero Sabally. Font de l'Abella

Nikita Sydorenko. 2n, Cassià Costal

Carrer Palafrugell

Palafrugell és un poble de la Costa Brava, al baix, Empordà, del qual depenen els termes de Calella, Llafranc i Tamarit.

El carrer Palafrugell és un dels carrers d'entrada a Girona situat al barri de Pedret i a continuació del mateix carrer Pedret. Hi ha força trànsit i es paral·lel al riu (confluència del Ter i l'Onyar). Nosaltres hi anem a comprar el planter de l'hort a can Morera on es venen tot tipus de productes de les contrades gironines.

David Garrido. Font de l'Abella

Plaça del Vi i plaça de l'Oli

A Girona hi ha algunes places com ara la plaça del Vi i la plaça de l'Oli que estan al centre de Girona. La plaça del Vi està situada darrera de la Rambla i molt a prop del Carrer Ballesteries. Aquesta plaça és fàcil de trobar, perquè l'ajuntament de Girona i el Teatre Municipal hi estan situats. Aquestes seus són ben representatives i visibles.

La plaça de l'Oli no és gaire més lluny, aquesta es troba situada al principi del carrer Ballesteries. Com diu el Diccionari, la plaça del Vi ha tingut diferents noms. El primer nom d'aquesta plaça fou el de plaça de les Albergaries, pels molts albergs que hi havia per acollir els viatgers. Llavors va passar a dir-se plaça de les Gallines perquè s'hi feia el mercat de l'aviram. Al segle XVI ja se la va anomenar plaça del Vi perquè en ella s'hi reunien els venedors de vi.

D'altra banda, el nom de plaça de l'Oli es troba ja citat l'any 1373 i indica que inicialment va servir de mercat de l'oli. Per aquesta plaça aquest ha estat l'únic nom reconegut.

Aleix Ferrer i Sergi Serra, 6è. Eiximenis

Vicent Zurbrig. 1r, Montfalgars

El Ter

El Ter és un dels quatre rius que passen per Girona, els altres rius són: Onyar, Galligans i el Güell i aquests 3 rius són afluents del Ter. El Ter neix a Ulldeter a uns 2.400 metres.

Transcorre per les comarques del Ripollès, Osona, Selva, Gironès i Baix Empordà fins a desembocar a la mar Mediterrània. Fa un recorregut de 208 quilòmetres.

Tot i néixer als Pirineus, el riu Ter rep una forta influència de les rieres de les planes, per aquest motiu, es comporta com un riu de règim intermedi, és a dir, presenta crescudes tant a la primavera com a la tardor.

La seva amplada es de 3.010,5 km². Passa per l'embassament de Sau i Susqueda i per 3 pantans: de Pastoral, Colomers i de Seva. També passa per 37 comarques i té 18 afluents.

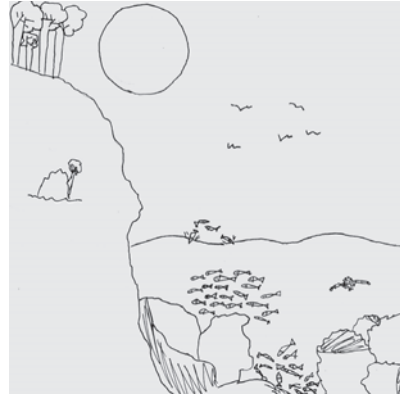
El Ter és un riu molt estimat i estudiat pels infants de les diferents escoles de Girona. Sovint es fan sortides a les ribes del Ter per tal d'estudiar-ne tot el seu entorn.

Nenes i nens de 6è, Bruguera

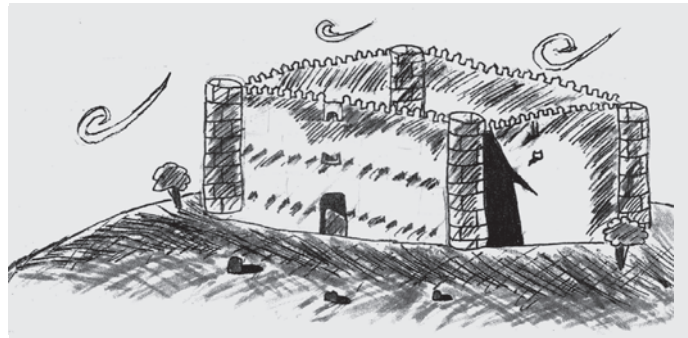
Carrer Castell de Montgrí

Va des del carrer de Tàlala fins al carrer d'Adri. Està en una urbanització força nova on al començament hi ha pocs edificis i després molt d'espai verd. És un carrer ample i assolat, ideal per passejar. Dedicat al castell que hi ha al massís del Montgrí. Va ser construït entre 1294 i 1302 per Jaume II com avantguarda dels seus dominis davant del comtat d'Empúries que en aquell moment no era gaire amic seu. Castell inacabat, només es van construir els murs de la planta quadrada, les fosses i les cisternes, i les quatre torres rodones que ho envolten, adossades als quatre costats. Els murs arriben a uns 13 metres d'altura, i s'hi pot accedir per una escala de cargol construïda recentment. L'edifici està abandonat i és de difícil accés. Des de dalt de les torres es pot veure una impressionant panoràmica de la costa empordanesa.

Andrea Viera i Daniel Caro. 6è, Montfalgars

Laura Alsina. 3r, Migdia

Jofre Raset. 5è, Eiximenis

Carrer Illes Medes

El carrer Illes Medes es troba al barri del Pont Major de Girona. Està entre el carrer Illa de Formentera i el de Port Lligat i transcorre direcció a les arbrades del riu Ter i cap el Joan Bosco. És un carrer curt i en un costat hi ha uns locals comercials, a l'altre hi trobem la paret sud del Centre de Detenció de Girona (la presó). En aquest sector, que és cap on ha crescut el barri, curiosament hi trobem que els carrers porten noms d'illes i llocs del nostre mar Mediterrani. Les Illes Medes són les illes de la Costa Brava, quasi no n'hi ha d'altres. Van ser habitades per les persones que tenien cura del far durant molt temps però ara és un Espai Natural. Una protecció molt important per conservar alguns indrets d'aquest nostre litoral tan explotat de edificacions i usos comercials.

Andrea Viera i Daniel Caro. 6è, Montfalgars

Carrer Caterina Albert

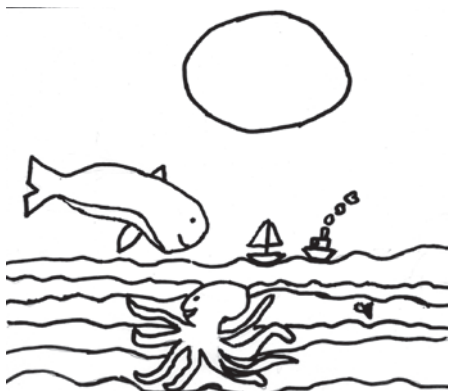
Va des de la rotonda del Palau de Fires, a la Devesa, fins a la Plaça de Prudenci Bertrana que té un aparcament subterrani fets recentment. És un dels carrers més antics del barri, perquè aquella zona s'ha edificat molt i ha crescut moltíssim els darrers anys. En el primer tram des de la rotonda hi ha edificis molt alts de pisos, després ve un espai d'esbarjo de la parròquia Joan Pons i a l'altre costat la plaça de Mela Mutermilch i ja pocs més edificis fins a la plaça Prudenci Bertrana. A prop hi ha el CAP de la Devesa i l'Escola Oficial d'Idiomes. Carrer dedicat a Caterina Albert (L'Escala 1869-1966) novel·lista i narradora. Una gran escriptora empordanesa qui, des de l'any 1898 que va guanyar uns premis literaris i davant d'un gran escàndol, va haver de fer servir el pseudònim Víctor Català per signar els seus escrits. I tot perquè en aquell temps era molt mal vist que una dona escrivís llibres o contes o coses que es publicuessin. Al llarg de la seva vida va escriure moltes narracions i novel·les, la més coneguda potser és "Solitud" inspirada en l'ermita de Sta. Caterina al massís del Montgrí

Andrea Viera i Daniel Caro. 6è, Montfalgars

Monument a Josep Pla

A Girona, al barri del Mercadal trobem la plaça Josep Pla, on hi ha un monument dedicat a l'escriptor empordanès. Aquest monument, representa un piló de llibres, uns 44 que volen significar la seva obra literària. La plaça Josep Pla es troba situada al centre de Girona entre dues places més: la plaça Santa Susanna del Mercadal i la plaça Constitució. És quadrada i molt gran i com que queda molt a prop de diferents escoles, a les cinc de la tarda i podem veure molta quinxalla jugant en els gronxadors que hi ha. Mentre els infants juguen, les mares fan petar la xerrada assegudes al bancs que hi ha a tot el voltant. És la plaça perfecta per anar-hi a berenar i a jugar!. En Josep Pla va néixer a Palafrugell al 1897 i va morir a Llofriu al 1981 va ser un escriptor famós i periodista català. La seva obra literària era molt ampla. Va ser molt important per la llengua i costums catalans.. Pla va morir el 23 d'Abril de 1981 a Llofriu, Palafrugell.

Nenes i nens de 6è, Bruguera

Joan Pinto. 3r, Cassià Costal

Vlad Yaskevich. 3r, Mare de Déu del Mont

Saray València. 6è, Montfalgars

Dolors Vidal, vicedegana

Dolors Vidal ens va rebre en el seu despatx de la Facultat de Turisme de la UdG, un espai emblemàtic de la Girona vella. La finestra dona a la plaça St. Domènec. Som a sobre de l'antiga muralla romana! Amb molta passió ens acompanya en un recorregut simbòlic del que és la seva feina i la relació amb la Costa Brava.

– En què consisteix la seva feina?

Jo treballo aquí, a la UdG a la Facultat de Turisme, i sóc vicedegana i responsable d'uns estudis europeus de 1er grau, un Màster europeu.

– Per què va decidir dedicar-se a aquesta professió?

Per vocació, perquè a mi m'agrada l'art i el viatge. Vaig buscar una feina que unís les dues coses, dues passions meves al meu treball: l'art i el viatge.

– Quins estudis va haver de fer?

Primer vaig fer primària com vosaltres, després batxillerat superior i vaig estudiar Història de l'art a Barcelona i després Enginyeria del sector turístic, a França. Són estudis dels productes que es poden oferir al client.

– Què és el que més li agrada?

Moltes coses m'agraden, però sobretot tenir intuïció i proposar els estudis de Turisme a les facultats espanyoles que abans no es feien i convèncer-les de què ensenyin l'aspecte cultural del Turisme. Abans s'ensenyava a gestionar hotels i la part cultural es deixava de banda.

– Què vol dir vicedegana?

Es com ser subdirector d'un centre, a la universitat. Han agafat els noms de l'església, el rector no vol dir capellà ni el degà és l'encarregat de la catedral. La facultat és un centre d'estudis dintre la universitat i hi ha un degà i dos vicedegans. Jo sóc vicedegana de la Facultat de Turisme.

– Des de petita ja pensava en fer aquesta professió?

Ben bé tal com la faig ara, no. Però des de jove m'agradava molt el turisme i vaig lluitar molt perquè es fes la carrera de Turisme a la Universitat i vam tenir sort perquè en aquell temps només es podia fer Turisme a Madrid i van obrir la segona Escola Oficial de Turisme de tot l'Estat espanyol a Girona. Es va crear el 1989, any que vaig començar a treballar-hi, perquè vaig presentar el currículum i em van acceptar.

– És difícil aquesta feina?

No, no és difícil, però com totes les feines requereix dedicació, s'ha d'estar atent a totes les coses noves. Ara, no sé si ho sabeu, però les universitats estan canviant una mica el panorama d'ensenyament a tota Europa, perquè els estudiants puguin recórrer l'espai europeu fàcilment. Això vol dir fer moltes reunions, molta preparació i coordinació.

*"El Màster de turisme cultural.
Som l'única universitat d'Espanya
que el fem."*

– Se sent orgullosa d'aquesta Facultat?

Jo sóc totalment conscient de les limitacions que tenim, però hi ha coses que et fan sentir molt bé com per exemple: el Màster de turisme cultural. Som l'única universitat d'Espanya que el fem i això em fa sentir contenta. I per exemple, aquest diumenge vaig al Brasil a fer allà la mateixa feina que faria aquí durant uns dies, ensenyar.

Si volgués, però també haig de fer de mare, estaria treballant molt de temps fora de Girona perquè ens demanen d'altres llocs que hi anem a ajudar-los i explicar-los la nostra feina.

Joan Thió. Óè, Eixmenis

– Què es per a vostè el turisme?

Per a mi una forma d'aprendre i viatjar al mateix temps. És a dir, quan una persona estudia geografia, història... la majoria de les coses no les veu, en canvi viatjant es poden veure i així aprens molt més i millor.

– Quants anys duren els estudis de Turisme?

El primer cicle dura tres anys que és la Diplomatura i el segon cicle dura dos anys que és el Màster. Però l'any que ve entrem en el grau europeu que seran quatre anys de Diplomatura i un any de Màster.

– Hi ha molts estudiants matriculats a la Facultat de Turisme?

Els estudiants no es compten com a l'escola: tants de primer, tants de segon..., sinó que n'hi ha que suspenen una part i poden anar continuant, fent assignatures de primer, de segon, etc. Hi ha alumnes que fan la carrera en tres anys, d'altres en quatre o en cinc. També s'ha de tenir en compte una cosa, a part dels estudiants reals que tenim, que són uns quatre-cents de Turisme, sense comptar els que fan Relacions Públiques i Publicitat, hi ha els que els falta fer el treball final de carrera que també estan matriculats.

– A quins llocs de Catalunya es pot estudiar Turisme?

De forma pública, a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona i a la UdG. I de forma privada hi ha unes 25 escoles que imparteixen Turisme, que es troben a Barcelona i a Lleida. Aquestes escoles privades estan supervisades per una universitat pública.

– Quines assignatures s'estudien? Quines són les més difícils? I les més importants?

La carrera de Turisme és una carrera horitzontal, això vol dir que té a veure amb moltes coses, s'ha de saber dret, economia, gestió d'empreses, institucions, art, geografia, llengües... Per tant les assignatures fan referència a tot això. Les llengües, per exemple, són una part molt important de la carrera. També s'ha de saber tipologia d'empreses, producció, empreses noves com ara les d'aventures.

La dificultat de les assignatures depèn de cada estudiant perquè les vies d'accés a Turisme són variades: els alumnes poden venir d'FP segon grau, de Dret, de Batxillerat científic. En general l'assignatura que els hi costa més, o almenys la que suspenen més, es diu "Operacions i processos de producció".

Les assignatures són totes importants, sobretot ara amb la implantació del Pla Bolonya. Cada assignatura té un pes que depèn dels crèdits. Cada crèdit vol dir 25 hores de treball. Llavors, si la matèria té 3 crèdits l'estudiant ha de fer 75 hores, sumant les hores de classe, les pràctiques i el treball.

*"La gent que ha fet Turisme, per sort,
pot trobar feina fàcilment."*

de la Facultat de Turisme

– En què es pot treballar quan s'acaba la carrera?

La gent que ha fet Turisme, per sort, pot trobar feina fàcilment. Hi ha molts alumnes que no presenten el Treball de fi de carrera perquè ja estan treballant i no l'acaben mai. Aquest treball és molt important i l'han de fer sobre algun tema que no s'hagi estudiat mai abans. Per exemple: "El turisme musical a Catalunya", "El viatge d'en Marco Polo en l'antiguitat i en l'actualitat (proposta de recuperació)", "Com millorar el Museu d'Història dels Jueus", "Turisme sostenible a la ciutat de Girona", "Com fer un hotel que no sigui contaminant"...

Els nois i les noies quan surten d'aquesta Facultat troben feina fàcilment perquè el turisme es un món internacional. Penseu que els alumnes de Turisme saben llengües – anglès, francès, alemany, xinès ... – i per tant si no troben feina aquí poden anar a un altre país, poden muntar una empresa pel seu compte, poden treballar en llocs que no siguin turístics pròpiament, com bancs i caixes, perquè com que saben una mica d'economia, una mica de gestió d'empreses i llengües, els bancs i les caixes els solen agafar; en llocs de venda de cotxes, en càmpings, en institucions d'aquí i d'Europa, per exemple hem tingut una alumna que ara és la responsable del turisme cultural d'Irlanda, en museus, ...

– Si volem ser guies turístics, hem d'estudiar a la universitat necessàriament?

A la universitat sí, però no necessàriament heu d'estudiar Turisme per fer de guia, hi podeu arribar a partir d'altres estudis. Heu de passar un examen en el que demostreu que sabeu de Catalunya suficient per fer de guia. Però encara que ja tingueu el títol, la Generalitat programa cursos de reciclatge per millorar perquè els turistes saben moltes coses i els guies s'han d'especialitzar en diferents temes.

– Creu que la Costa Brava ha millorat o ha empitjorat en aquests últims 100 anys?

La Costa Brava abans era molt verge, un lloc de pescadors, amb pobles de difícil accés, com Cadaqués o Tossa. Als anys 30 la Costa Brava va tenir una època molt maca perquè el turisme no era massificat, la vida a la costa era tranquil·la, hi havia artistes que hi vivien però no hi havia molta gent.

El problema arriba als anys 70, 80 i fins ara. S'han construït molts apartaments i hotels, a molts pobles a tocar la platja; s'han de mantenir tots els serveis dels carrers, el clavegueram etc., sense que la gent hi visqui tot l'any i això contamina molt.

Abans de la Guerra (1935) es va intentar, en una reunió de tots els alcaldes dels pobles de la Costa, consensuar un pacte perquè tots aquests pobles seguissin una mateixa normativa en projectes de construcció i desenvolupament, per tal que la Costa Brava quedés més maca. Després va venir la Guerra i això no va tirar endavant.

– D'on provenen, majoritàriament, els turistes que vénen a la Costa Brava?

Això està molt ben estudiat. Els turistes que vénen més són francesos. Després vindrien els anglesos, els alemanys i els italians. També n'hi ha d'altres països que es van incorporant últimament com ara els russos, els xecs i els polonesos.

"Vivim en el segon país més turístic del món."

– Què es pot fer per atreure'n més?

Bé, en aquests moments atreure'n més no interessa massa, sinó que el que es vol és mantenir el nombre ja que aquest no pot créixer indefinidament. Penseu que a Espanya el turisme que hi ha és enorme, i a Catalunya i a la Costa Brava encara més. Vivim en el segon país més turístic del món, més que EUA, Itàlia i Anglaterra. L'únic país que ens guanya en nombre de turistes és França. Augmentar més voldria dir que la nostra economia en dependria molt, massa. Per tant, no es busca augmentar sinó fer que la Costa Brava sigui un lloc interessant per visitar i que la gent que vingui no ho faci només pel sol sinó que gaudeixi també de la cultura del nostre país.

– Quin poble de la Costa Brava és el més turístic?

Pel nombre de persones que hi van a dormir, Lloret de Mar i després Roses. També poden ser els més turístics els que surten més a les guies. Els que creen més imatges turístiques serien Cadaqués, Tossa i d'altres.

– Es parla de delinqüència a la Costa Brava, què es pot fer per evitar-la?

Hi ha molts port esportius per tant hi ha molt espai d'entrada marítima que requereix vigilància i control. Hi ha una delinqüència important a nivell europeu. Des del punt de vista del robatori individual, es podria millorar la vigilància policíaca. Hi ha països que ho tenen molt clar i això no passa tant. Hem d'agafar la fama d'un país on no hi ha robatoris.

– Si hagués d'escollir una zona de la Costa Brava per recomanar a uns amics, quina escolliria?

Depèn dels amics,

la costa és molt diversa, jo els recomanaria coses que a mi m'agraden i coses noves. Els desaconsellaria les poblacions massificades.

– Quant a la natura, s'han fet bé les coses a la Costa Brava?

Els serveis s'han anat fent en funció dels recursos. Les carreteres han estat necessàries, però s'haurien pogut fer millor. Hi ha algunes poblacions on hi ha molts blocs de pisos i això fa que el perfil de la costa no sigui tan bonic. La Costa Brava continua generant un gran interès internacional i s'han d'anar millorant les infraestructures.

– Creu que les platges haurien d'estar més netes?

Crec que les platges de la Costa Brava en general estan bastant netes si les compareu amb algunes d'altres països, però sempre es pot millorar.

– Els nostres pares diuen que a la Costa tot és molt car, creu que és un abús que hi hagi preus tant alts?

Sí. Hi estic d'acord. Això ve d'una tradició de guanyar-se la vida treballant fort durant tres mesos. El que passa es que si es mirés de fer turisme durant tot l'any, i això és possible, no passaria el tema del preus abusius.

– Ha col·laborat en l'elaboració d'una guia turística?

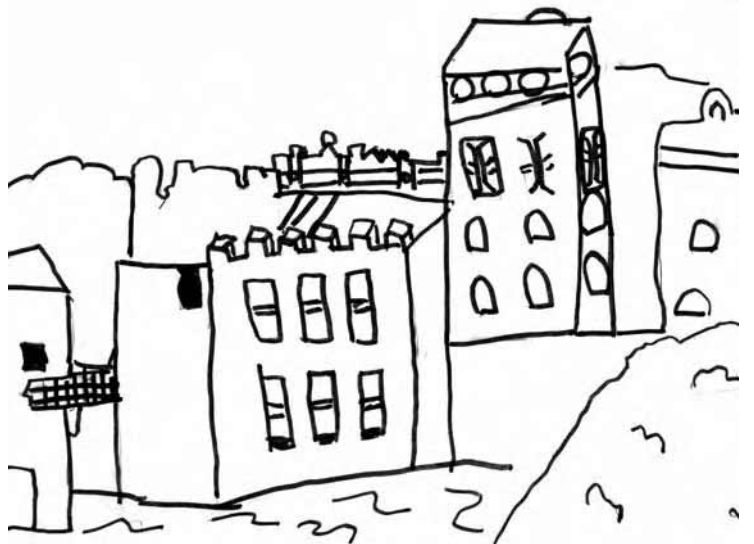
Sí, però no pas de la Costa Brava. De la Costa Brava estem fent ara el projecte d'una exposició que ens ajudarà a conèixer els grans moments d'aquests cents anys.

– Surt sovint de viatge fora de Catalunya?

Sí, sobretot per feina, vaig sovint a Itàlia, entre d'altres països del món. Vaig a fer classes. He viatjat per molts llocs, però sempre treballant. Ara vaig a Algèria per un projecte de cooperació, a una universitat. Allà hi ha unes coves prehistòriques fantàstiques que s'ha de donar a conèixer.

– Canviaria la seva professió per alguna altra?

No, m'agrada molt el que faig.

Imane Bgthati. 5è, Mare de Déu del Mont

Felicitats Costa Brava!

Fa cent anys Ferran Agulló i Vidal, gironí nascut a la plaça del Vi, et va batejar a l'ermita de St. Elm de Sant Feliu de Guíxols. Com has canviat des d'aleshores! T'han emplenat d'edificis i de turistes, t'han fet moltes carreteres...

La nostra aportació ha estat conèixer personatges, monuments significatius, accidents geogràfics, festes tradicionals, gastronomia i la petjada dels pobles i civilitzacions que han passat per la Costa Brava.

PERSONATGES

Juli Garreta i Arboix

Juli Garreta va néixer a Sant Feliu de Guíxols el 12 de març de 1875 i va morir l'any 1925. Va ser un gran músic i va rebre les primeres nocions musicals del seu pare, un pianista de Sant Feliu. Es va fer amic de Pau Casals, que l'ajudà a formar-se com a músic i compositor. Va tocar el fiscorn, el violí i el piano. La seva creació musical fou molt extensa i innovadora. Va compondre música per a cobla i són moltes les sardanes que ens ha deixat. Una de les més conegudes és "Juny". Es diu que quan Igor Stravinsky la va escoltar, va dir: "Més Garreta, si us plau, més Garreta...", que possiblement fou l'elogi més gran que rebé durant la seva carrera musical.

Marc Sherer i Jordi Carbonell. 6è, Migdia

Ferran Agulló i Vidal

Ferran Agulló va néixer a la plaça del Vi de la ciutat de Girona el dia 12 de setembre de 1863 i va morir l'any 1933. L'anomenaven Pol i per això a una cala de la costa van posar-li el seu nom, cala Pol. La seva vida professional la va dedicar al periodisme. Ferran Agulló té ben merescut l'homenatge que li van fer a la comarca de la Selva, ja que va ser el primer a donar el nom de Costa Brava a les nostres platges, des de Portbou fins a Blanes. A l'ermita de Sant Elm hi ha un monument de record amb aquest text: "Des d'aquesta trona de sant Elm Ferran Agulló intuï la idea de batejar la Costa Brava"

Èric Vallès. 6è, Migdia

Caterina Albert i Paradís

Caterina Albert i Paradís va ser una escriptora que va néixer a l'Escala l'any 1869 i va morir l'any 1966. Caterina Albert començà la seva carrera com escriptora de molt jove. Es va amagar darrere del pseudònim de Víctor Català, el nom d'un personatge de la novel·la "Calze d'amargor" que en aquells moments estava escrivint. Totes les obres que va publicar les va firmar amb el pseudònim, ja que en aquella època no era ben vist que una dona escrivís i amb aquesta solució va amagar la seva identitat. Una de les seves obres més famoses i coneguda és "Solitud", una novel·la que descriu i explica les històries tràgiques del món rural. Caterina Albert tenia altres aficions: dibuixava, pintava, esculpia i també va escriure obres de teatre.

Èlia Lleal. 6è, Migdia

Carles Sabater i Hernández

En Carles Sabater i Hernández va néixer el 21 de setembre de 1962 al barri de la Barceloneta. Malauradament, va morir el 13 de febrer de 1999 als 37 anys a causa d'una aturada cardio-respiratòria en acabar un concert.

En Carles va ser molt bon artista, va cantar amb Sau, però també va fer teatre, televisió i cinema. La seva relació amb la Costa Brava ve de quan anava a Llançà els tres mesos d'estiu a casa dels seus avis materns. Necessitava el mar, allà era molt feliç. I allà reposa.

Camille Latron. 6è, Migdia

Federico García Lorca

Federico García Lorca va ser un poeta avantguardista espanyol, que va néixer a Fuente Vaqueros el 5 de juny de 1898. Es va dedicar a la literatura, sobretot a la poesia. Va publicar el llibre "Romancero Gitano" entre molts d'altres. Més tard se'n va anar a viure als Estats Units i va escriure "Poeta en Nueva York". Abans de morir va escriure l'Oda Salvador Dalí. A part d'ell tenia altres amics com Manuel de Falla i Luís Buñuel. Federico García Lorca va ser assassinat durant la guerra civil espanyola.

Yassin Saou. 6è, Migdia

Maria Mercè Roca i Perich

L'escriptora Ma. Mercè Roca i Perich va néixer a Portbou l'any 1958. La seva mare era venedora i el seu pare era ferroviari. Quan tenia setze anys va venir a estudiar a Girona i li va agradar tant que s'hi ha quedat a viure. Ha escrit molts llibres i contes. Nosaltres coneixem els contes del "Llop Pepito" que va dedicar a la seva filla Aurora. Ha guanyat diferents premis, un és el premi Víctor Català. Ma. Mercè Roca avui dia, treballa d'escriptora i és diputada al Parlament de Catalunya per ERC.

Heura Alsina, Carla Massonis, Clàudia Redondo i Paula Duran. 3r, Migdia

Joaquim Ruyra i Oms

Joaquim Ruyra i Oms va néixer a Girona el 1858 i va morir a Barcelona el 1939. Va ser un gran escriptor català. Fins i tot li van dedicar un monument a Blanes. Passava l'hivern a Barcelona i l'estiu a Blanes, que era on s'inspirava. No va tenir èxit en la poesia ni en el teatre, en canvi en la narració curta sí. Es va convertir en un dels millors escriptors catalans.

Ivet Sabater i Clàudia Carreras. 6è, Migdia

Maria Àngels Anglada i d'Abadal

La Maria Àngels Anglada era una senyora que tenia 4 germans. A casa seva els agradava molt la música i això es pot veure als seus llibres. Va viure a diferents llocs, a Vic, a Barcelona i al final va anar a viure a Figueres, a l'Alt Empordà. La Maria Àngels va escriure molt poemes, novel·les, va participar en molts llibres.... Gràcies a tot això va guanyar molts premis. A Figueres tothom se l'estimava molt.

Dani Fernández. Font de l'Abella

Salvador Dalí i Domènec

Salvador Dalí i Domènec va néixer l'11 de maig de 1904 al carrer Monturiol de la ciutat de Figueres i va morir l'any 1989. La seva mare, Felipa Domènec Ferres, va ajudar als esforços artístics del seu fill. Dalí va descobrir la pintura en un viatge de vacances. L'any 1922 Dalí es va traslladar a la Universitat de Madrid per aprendre l'art. La icona de Dalí és ell amb un bigoti molt gran. Dalí va ser un dels millors pintors surrealistes. La mort de Gala va fer que Dalí es quedés sense idees. La seva pintura es caracteritza per tenir molts detalls i és irreal.

Marc Capell 5è Migdia

PETJADA DELS POBLES Empúries, una colònia grega

Grècia és un territori situat a l'est del Mediterrani. Els seus habitants van crear una gran civilització, i la influència de la seva cultura es va estendre per tota la regió Mediterrània. Al segle VI aC van arribar al golf de Roses (Alt Empordà), prop de la desembocadura del riu Fluvià, i hi van fundar la població d'Emporion. El primer lloc que van ocupar va ser un illot, que actualment és una península on hi ha el poble de Sant Martí d'Empúries. Aviat, però, van crear una nova ciutat a la costa. Avui Emporion és coneguda com a Empúries, i ha donat nom a les comarques de l'Empordà. Empúries va ser una colònia, és a dir, una ciutat portuària que servia als grecs per comerciar amb els pobles indígenes; en aquest cas, els ibers. Els grecs eren grans navegants i traslladaven els seus productes a través del Mediterrani per intercanviar-los per altres dels quals no disposaven. El comerç, doncs, va ser sempre l'activitat econòmica principal d'aquesta colònia; d'aquí ve el seu nom, Emporion, que en grec significa "mercat". A causa d'aquesta activitat comercial, Empúries va ser el primer lloc de la península Ibèrica on es va fabricar moneda.

Natàlia Romero, Assiris Carías, Loida Valderrama. 5è, Cassià Costal

Mariona Pintiado. 5è, Cassià Costal

Els ibers a la Costa Brava

L'edat antiga va començar amb l'aparició de l'escriptura (4000 aC) i s'estén fins el segle V dC.

Els ibers van ser els primers pobladors del territori que després seria Catalunya. Dels ibers prové el nom de la península ibèrica. Van viure sota la influència de les grans cultures de la Mediterrània. Des del començament del primer mil·lenni aC, hi va haver tribus ibèriques en tota la zona propera a la costa, que vivien en poblats estables com Ullastret (Baix Empordà).

Els ibers eren agricultors, ramaders i artesans, però també es dedicaven al comerç, venien una part del que produïen als comerciants d'altres indrets de la Mediterrània.

Hi havia importants pobles ibers com Ullastret, Castell de Palamós, Puig Castellet, ... al massís de Cadiretes (Sta. Cristina d'Aro), tots rodejant la costa.

En el dibuix podem observar el poblat ibèric d'Ullastret (Baix Empordà) on s'exercia el comerç.

Ània Costoya, Irene Bonaventura. 5è, Cassià Costal

Andrea Arcas. 5è, Cassià Costal

Els romans a Empúries

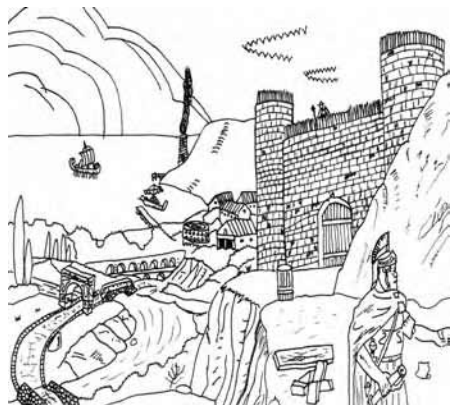
L'any 218 aC, l'exèrcit romà va desembarcar per primera vegada a la ciutat grega d'Emporion. Des d'allà, van anar conquerint tota la península Ibèrica i van fundar importants ciutats, com Tàrrago (l'actual Tarragona) o Barcino (Barcelona).

De mica en mica, els romans van imposar la seva cultura en els territoris que conquerien, el procés que s'ha anomenat romanització.

El català, per exemple, és una llengua que prové del llatí, l'idioma que parlaven els romans. El cristianisme, originari de la Mediterrània oriental, també ens va arribar a través dels romans, que l'havien adoptat com a religió de l'imperi.

Els romans van gaudir d'una bona xarxa de vies, que eren camins empedrats amb ponts que servien per comunicar tot l'imperi, tot travessant la península Ibèrica de nord a sud.

Ània Costoya i Irene Bonaventura. 5è, Cassià Costal

Andrea Arcas. 5è, Cassià Costal

Els francesos ens envaeixen!

A començaments de 1808 les tropes napoleòniques van entrar a Espanya, amb l'excusa de la invasió de Portugal, segons l'acord pres en el tractat de Fontainebleau, i van ocupar les principals ciutats. L'ocupació francesa va provocar una llarga guerra per la Independència (1808-1814), que a Catalunya fou coneguda com la guerra del Francès.

Les primeres tropes franceses entren a Espanya per Catalunya el 9 de febrer de 1808 i ocupen ràpidament el Castell de Figueres després de la batalla del Roure.

A la ciutat de Girona, la resistència va ser molt forta i la victòria dels defensors va provocar una eufòria col·lectiva del poble que va fer que es cregués en una protecció directa del patró de la ciutat, Sant Narcís.

Els soldats que lluitaven a Catalunya contra l'exèrcit napoleònic s'anomenaven "miquelets", en to despectiu, perquè feien el que deia el rei d'Espanya.

Bernat Cusi, Raül Cózar. 6è, Cassià Costal

Fets rellevants

Al llarg de tots aquests anys, a la Costa Brava han passat molts fets rellevants.

Durant la 2a guerra mundial, a la platja de Pals es van instal·lar unes antenes molt grans que donaven senyal a **Ràdio Liberty** dels Estats Units. El dimecres 22 de març del 2006 van demolar aquestes 13 antenes que havien marcat el paisatge. Van fer servir uns 100 cartutxos de dinamita, ja que les torres tenien un pes d'unes 800 tones i van tardar fins a dues setmanes en deixar la platja neta.

Un passeig pel recinte de la **Ciutadella** és imprescindible per a tot aquell que visiti **Roses**: la fortificació militar, amb la Porta de Mar. En el seu interior hi ha un important jaciment arqueològic (són les restes de la ciutat grega de Rhode). El 15 de maig de 2008 el Museu de la Ciutadella de Roses obria les seves portes per a poder explicar la seva història i donar a conèixer els seus tresors. La lluita per preservar els **aiguamolls de l'Empordà**. Aquest parc va ser creat l'any 1983 com a conseqüència d'una intensa i llarga campanya de defensa per aturar un projecte d'urbanització. Aquests aiguamolls se situen entre la desembocadura del riu Fluvià i la Muga. Abans era una extensa àrea de maresmes que ha anat desapareixent a causa de la dessecació per a aprofitaments agrícoles i ramaders.

El **Monestir de Sant Pere de Rodas** està a l'Alt Empordà, una mica més amunt de Roses, al cim d'una muntanya molt alta on hi bufa molt fort la tramuntana. És espectacular, fan visites guiades i per dins sembla el palau d'un rei. Durant el segle XX en el monestir s'han fet obres de restauració que no han agradat a tothom perquè s'han fet una mica massa "modernes".

Alumnes de 5è i 6è. Mare de Déu del Mont

ACCIDENTS GEOGRÀFICS La Costa Brava a vol d'ocell

A la costa gironina hi van a banyar-se les muntanyes dels Pirineus i, com ja us podeu imaginar, el mar i la muntanya han posat a prova la seva força. D'aquesta lluita constant ha nascut la nostra costa, la Costa Brava. Observant un mapa de relleu ens hem convertit en ocells per passejar-nos de nord a sud per aquest magnífic país nostre. Portbou és l'últim poble costaner català, més al nord ja és territori francès.

Després d'haver passat el Port de la Selva i el cap Gros trobem el cap de Creus, molt conegut pel seu valor natural. Just al mig d'aquesta petita península hi ha Cadaqués, un poble petit molt representatiu per la costa mediterrània, molts penya-segats i petites cales de pedres, i el cap Norfeu. Més a l'interior hi ha la Serra de Rodas amb el famós monestir de Sant Pere.

Irene González. 6è, Montfalgars

Deixant enrere la península, trobem el golf de Roses, on hi ha Roses, Sant Pere Pescador i els aiguamolls on desemboquen els rius Fluvià i la Muga. Platges llargues de sorra fina i la immensa plana de l'Empordà. Tancant el golf de Roses, hi ha Empúries i l'Escala amb el massís del Montgrí. Es aquí on s'acaba la comarca de l'Alt Empordà i comença la del Baix Empordà.

Just després de la Punta de les Salines, i uns metres més endins del mar hi trobem les Illes Medes. Ja som a la platja de l'Estartit, on hi ha la gola del riu Ter i la platja de Pals, la segona més llarga d'aquest litoral.

A l'interior hi ha el massís de les Gavarres que trenca del tot el paisatge pla. A partir d'aquí sembla que la lluita entre el mar i la muntanya guanyi en intensitat. Platges curtes i forts penya-segats, cales petites com petites treves, petit descans.

Així trobem el cap de Begur, i seguidament el cap de Sant Sebastià, amb Palafrugell. Poca distància endins hi ha les Illes Formigues, petites roques que treuen una mica el nas de l'aigua. A mida que anem més al sud trobem Palamós, un poble molt gran, i Platja d'Aro, un gran lloc turístic. Una mica més a l'interior trobem Santa Cristina d'Aro i Llagostera. Enllà hi veiem Sant Feliu de Guíxols. I acabem d'arribar a una altra comarca, la Selva. Enmig de muntanyes i urbanitzacions i boscos apareixen Tossa i Lloret de Mar. Arribem a Blanes i final de trajecte, un emocionant viatge ple de paisatges espectaculars i encantadors i també s'acaba la disputa, la pau signada pel mar i la muntanya podria ser l'estreta franja costanera del Maresme, però aquesta ja és una altra història.

Cristina Aranjuelo i Daniel Fuyà. 6è, Montfalgars

MONUMENTS Les ruïnes d'Empúries

A Catalunya hi ha dues costes, la Costa Daurada i la Costa Brava. La Costa Brava és alta i rocallosa, famosa per les seves cales petites i aïllades de la urbanització. La Costa Brava té uns quants monuments significatius com ara: St. Pere de Roda, el cementiri mariner de l'Escala, el passeig de Riells dedicat al Petit Príncep, el monument a

Walter Benjamin de Portbou, el castell del Montgrí, el Pedró de Pals i les ruïnes d'Empúries. Aquestes últimes són les que ocupen aquestes línies. La ciutat d'Empúries fou edificada pels grecs als voltants del segle VI aC. Fou una colònia desti-

Aleix Ferrer. 6è, Eiximenis

Aleix Ferrer i Júlia-Aixa Bousatta, 6è. Eiximenis

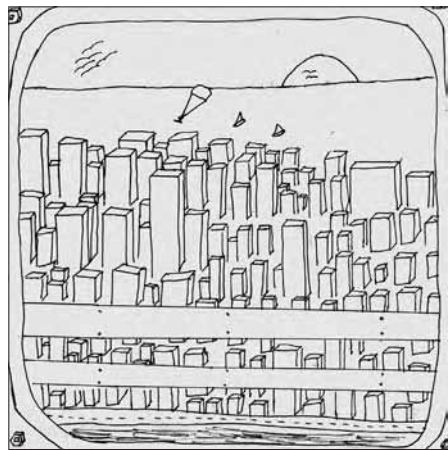
FESTES TRADICIONALS

Castells de focs a ritme de música

Cada estiu el segon cap de setmana de juliol es pot veure el piromusical a l'Estartit, que porta el nom de "el mar i les estrelles". L'espectacle és molt bonic on podem veure els focs artificials que ballen a ritme de la música.

Aquest espectacle dura uns 30 minuts, i s'hi poden escoltar músiques tradicionals com la sardana la Santa Espina, l'Empordà,... i composicions clàssiques i contemporànies.

Nens i nenes de 6è. Joan Bruquera

Àlex Fernández. 6è. Cassià Costal

Focs artificials de Blanes

A Blanes des dels anys 70 que hi anaven molts turistes i se'ls va acudir aprofitar la festa major perquè n'hi anessin encara més. Des d'aleshores que es fan els focs artificials.

El concurs de focs artificials de Blanes ja és conegut arreu de l'Estat espanyol. Moltes cadenes de televisió estatals i autonòmiques a Catalunya i a molts mitjans de comunicació local, provincials i nacionals parlen dels focs de Blanes.

Nens i nenes de 6è, Joan Bruquera

Mare de Déu del Carme, patrona dels pescadors

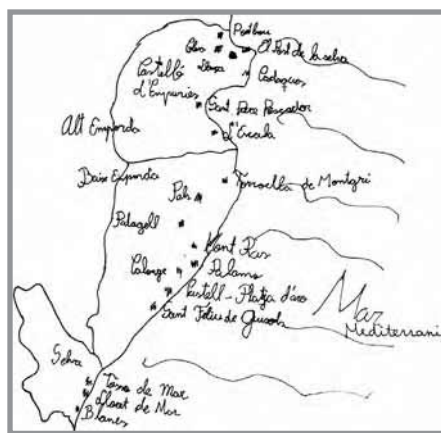
La Mare de Déu del Carme o Stella Maris, que vol dir estrella del mar, és la patrona dels pescadors catalans. El 16 de juliol, els navegants catalans celebren la diada de la seva protectora, la Mare de Déu del Carme.

La festa del Carme és bàsicament una festa religiosa i tradicional. S'inicia amb la missa matinal. A la tarda es celebra la tradicional processó marinera que porta la Verge del Carme de l'església pels carrers del poble fins al port de l'Estartit. Seguidament, es puja a una barca per anar fins a les illes Medes i tornar al port de l'Estartit.

A continuació, pugen la Mare de Déu en una barca i la fan anar fins les illes Medes.

La Mare de Déu del Carme és, juntament amb Sant Pere, Sant Andreu i Sant Elm, una de les patrones cristianes de la gent del mar.

Nens i nenes de 6è, Joan Bruguera

Marina Puigderrajols. 4t, Montfalgars

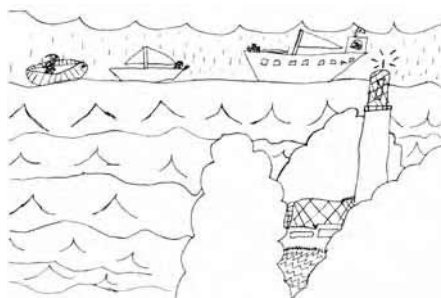
LA GASTRONOMIA

Palamós: Les gambes

Palamós és un municipi de la Costa Brava que pertany a la comarca del Baix Empordà.

El seu port comercial és el tercer de Catalunya. El port pesquer, al peu del barri vell, és l'origen de la ciutat. Les barques retornen cada dia amb productes del mar acabats de pescar, posteriorment a la llotja del peix es subhasten i venen. Aquests peixos i mariscs formen part de la tradicional dieta mediterrània molt arrelada a Catalunya. Cal destacar especialment la gamba roja que es consumeix a la planxa, cuïta o amb diferents cuinats. Aquestes gambes desapareixen del litoral durant uns dos anys arrossegades pels corrents marins i van a parar a unes fosses marines on tenen les seves àrees de cria i on hi arriba una gran aportació de nutrients propiciant que millori la seva qualitat.

David Garrido i Dídac Torrejón. Font de l'Abella

Marc Cutrines. 2n. Cassià Costal

Sant Pere Pescador: Les pomes

A Sant Pere Pescador, igual que altres pobles de l'Alt Empordà, com pot ser l'Armentera, Ventalló, Viladamat... molts dels seus habitants viuen del treball de la terra, sobretot del conreu de diferents arbres fruiters, especialment del pomer.

El pomer, és un arbre de fulla caduca que fa uns 10 m d'alcada i que té moltes branques.

D'aquest arbre en surten les pomes, que es recullen entre setembre i octubre, tot i que hi ha algunes varietats que es recullen entre el juliol i l'agost. Algunes de les varietats que podem trobar són: la Golden, que és la de color groc, la Fuji, que és la de color vermell, la Granny, que és de color verd i té un gust molt àcid, la Gala, que combina el color groc i el vermell, i alguna varietat més. Una poma sense pelar porta 52 calories.

Adrià Sidera. Font de l'Abella.

Pals: L'arròs

Pals és un poble del Baix Empordà. Té una població de 2.000 habitants i compren els nuclis de Pals, els Masos de Pals i la Platja de Pals (aquesta última conserva un misteri per resoldre ja que segons alguns historiadors Cristòfor Colom podria haver salpat des d'allí quan va descobrir Amèrica).

El nom de Pals prové del llatí Palus que vol dir terreny pantanós ja que antigament el turó sobre el qual hi ha la vila estava envoltat d'estanys i aiguamolls.

Josep Pla va escriure: «Pals mereix no una visita, sinó cent visites, perquè la seva situació ofereix la possibilitat de veure un dels paisatges més bells i inoblidables del país».

El cultiu de l'arròs ha estat des de fa molt de temps una de les principals activitats dels veïns de Pals. El seu producte té un gran renom i excel·lents qualitats gastronòmiques. Els arrassos ocupen una gran part del paisatge dotat d'una singular bellesa.

Es tenen referències del seu cultiu des del segle XV, arran de la creació dels diversos molins d'arròs que es van construir per aprofitar els sistemes de recs (el més important és el Rec del Moli) d'aigua del Ter.

La zona de Pals té un clima ideal per al seu conreu i les seves terres donen a l'arròs tots els nutrients necessaris fent que tingui una qualitat immillorable.

Es comercialitza l'arròs semillarg cristal·lí i l'arròs rodó perlat.

Josué Moreno, Font de l'Abella

L'Escala: Les anxoves

L'Escala neix al segle XVI com a barri pescador de Sant Mari d'Empúries, al voltant d'un petit port entre les platges d'Empúries i la de Riells. El nom de la vila prové d'Scala, que designa un port natural pel refugi de barques.

L'Escala és i ha estat una vila eminentment marífera; perquè és del mar d'on extreu la seva tradicional font de riquesa: la pesca i la salaó d'anxoves. El plat de referència de la taula escalenca són les anxoves. La salaó d'anxoves és una de les indústries més antigues de la vila i compta amb denominació d'origen: Anxoves de l'Escala. Més enllà de les qualitats dietètiques i gastronòmiques d'aquest peix de gran prestigi s'hi troben una infinitat de matisos de caire històric, sociològic, cultural i econòmic.

Parlar de l'anxova és parlar de cultura, d'un art, d'un poble i la seva gent: els de qui senten i expressen la seva devoció pel mar i les seves tradicions.

"Expliquen els pescadors més vells de la zona que entre els seus records de joventut hi ha el dia en què estrenaven roba nova. No era la dels diumenges sinó la de sortir al mar: pantalons, impermeable i botes d'aigua"

Albert Bruns i Yero Sabally. Font de l'Abella

Acròstic

Cales	Barques
Onades	Roques
Sorra	Aigua
Trenet	Vistes
Arbres	Aire

Pau Taberner. 6è, Migdia

El medi ambient i la Costa Brava

Respectem el medi ambient .
I el món estarà content.
La Costa Brava millorarem,
I en aquesta platja jugarem.
La Costa Brava estarà neta i polida.
Si tots la cuidem,
gent de tot el món la podrà contemplar.
Que bonica que és!
Amb aquests paisatges espectaculars!
Anem més en bici per no espatllar el medi
Si volem que estigui bé,
cal portar-nos bé!
Cuidem molt el nostre entorn
I així podrem anar a fer un tomb.
Per muntanyes, cales i pobles,
que a la Costa Brava n'hi ha molts!

Jhonny Fernández. 5è, Cassià Costal

Els colors de la Costa Brava

A la Costa Brava el mar és tot blau i quan es pon el sol és de color taronja i groc.
Al matí el mar és de color blau clar i quan els peixos s'enfaden l'aigua comença a tremolar.
A la Costa Brava hi ha molts peixos com aquests:
el dofí, el tauró, el peix espasa,
Ai quina por!

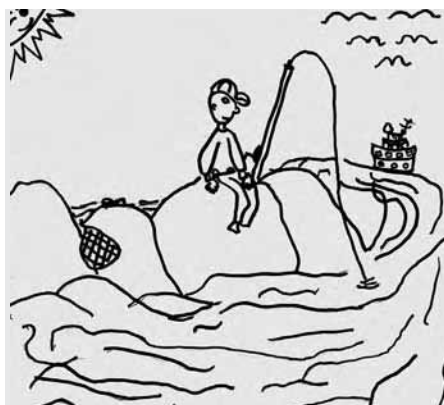
Aina Patiño. 3r, Bruguera

Les vacances a la costa

Les meves vacances van ser a la costa.
Vaig estar a Sant Feliu de Guíxols, i em vaig divertir molt amb el germà i els pares. Jo i el meu germà fèiem curses a veure qui corria més, és clar ell, perquè

és més gran que jo, sempre guanyava. A la costa tots junts anàvem a pescar peixos, jo en vaig pescar dos i el meu germà cap, segur que aquí no em guanya, sóc més bona pescant!. El que més m'ha agradat és estar a la costa perquè m'agrada molt veure el mar, els vaixells i navegar amb vaixells que es vegin els peixos i no siguin gaire grossos. Han estat les meves millors vacances!!!

Sandra de Marco. 5è, Montfalgars

Afra Angos. 4t, Montfalgars

Les fires de Girona

Quan la tardor ha arribat,
les fires han començat.
Unes fulles de color groc,
caven sota un cel de foc.
Cridem, cridem amb alegria,
que per fires només falta un dia!
No puc parar de pensar,
que les fires estan a punt de començar.
Quina tristor, els focs artificials han començat,
PIM, PAM, PUM i les Fires s'han acabat

Marta Dalmau. 6è, Migdia

Rodolins

A la Costa Brava aniré
I molt bé m'ho passaré.

Sara Valderrama. 2n, Cassià Costal

A la Costa Brava vaig veure un dofí
I ell es va banyar amb mi.

Ernest Molina. 2n, Cassià Costal

La tardor ha arribat!

La tardor ha arribat i a nosaltres ens agrada fer rodolins. Cada dia quan arribem a classe un nen o una nena ens diu el rodolí que s'ha pensat i l'escrivim a la llibreta.

Llegiu, llegiu!:

- A la tardor tot és de color marró.
- M'agraden els gegants perquè són molt grans.
- El gira-sol sempre mira el sol.
- A la tardor sempre cauen les fulles de color marró.
- A la tardor les bruixes em fan por.
- Els dofins són molt fins.
- Els dijous fem racons i mengem ous.
- A la tardor tot és molt bo.
- Avui menjaré un pastís i seré feliç.
- La bruixa camina per la pluja.
- El sol crema molt.
- Les mosques de Sant Narcís cada dia juguen al parxis.
- El meu gat juga al jardí cada matí.
- La foca juga amb la pilota.
- Avui escoltarem a les senyoretes amb les nostres orelletes.
- Avui anirem a la neu i jugarem amb el trineu.
- En Martí fa un rodolí.

Nenes i nens de 2n. Eiximenis

Ignasi Araluze. 5è, Migdia

Els estius més divertits

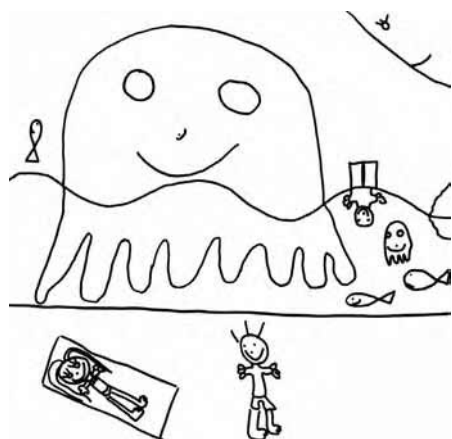
L'Escala és un poblet molt bonic i és costaner. Està situat a l'Alt Empordà. Vaig a passar els estius amb els avis. M'agrada perquè té platges molt maques per exemple: la famosa de Riells on hi ha roques, la d'Empúries on es poden agafar moltes espècies de crancs peluts, cabres... també es cargols, peixos (raps, sardines, llobarros...), eriçons, pops, calamars (amb molta sort), cala Mongó només hi ha roques als dos costats de la cala.

El port d'en Perris és molt bonic, hi ha un munt de peixos entre mig de les roques i pedres de tots colors, la de l'Escala té moltes algues però es molt guai, és on es celebra la festa de l'Escala.

També illetes com per exemple: l'illa del Cargol, l'illa de la Bota. També es veuen les illes Medes molt a prop, el cap de Creus... hi ha una vista fantàstica si va bon dia.

L'Escala té molta història: els romans varen desembarcar al 218 aC. ja que era un lloc estratègic de la Mediterrània. Anys més tard també varen venir els grecs i en l'actualitat podem visitar les famoses Ruïnes d'Empúries on podem veure restes romanes i gregues. També s'han explicat moltes llegendes de pirates, alguns eren molt famosos com per exemple el pirata "Barba Roja", tota la seva tripulació en una nit podia robar tots els vaixells de la costa. Aquestes són algunes de les coses d'història però en té moltes més.

Òscar Rueda. 6è, Cassià Costal

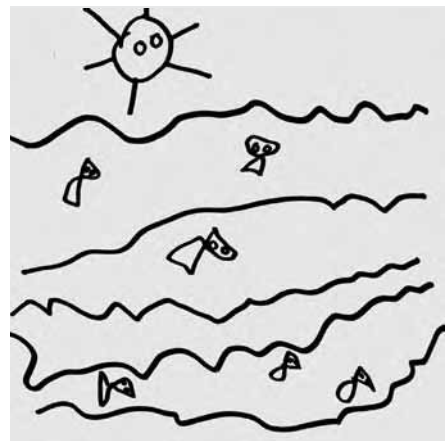
Saray Oliver. 3r, Cassià Costal

El mar (text escrit en monosíl·labs)

Jo visc a prop del mar. He vist un peix blau, groc i verd i un pop gris, molt gros i vell que se'n va a fer un volt.

Jo vaig al mar a fer un volt com el pop. El mar, de nit, té uns tons molt bells: blaus i verds.

Irene Latorre. 6è, Migdia

*Afra Angos. 4t, Montfalgars
5è A. Montfalgars*

Les bruixes de tot el món

L'escocesa es diverteix amb la seva gaita

I des de la seva escombra guaita.

A la italiana li encanta la pasta

I els seus espaguetis tasta.

Quan et trobis amb la bruixa xinesa,
Compte amb el drac!

Un mag l'ha encantat i escup foc enverinat.

La bruixa espanyola

Toca les castanyoles quan vola

Fins hi tot el seu mussol capficat

Acaba amb mal de cap.

L'índia sobre la catifa-escombra,
Vola i toca la flauta amb la seva ombra.

La canadenc no té por

Del seu gran país

Ni tan sols de la foscor.

La russa sobre el mar

Fa sonar els cascavells

Mentre passen els vaixells.

Amb la seva escombra esfinx

I el seu barret de piràmide

L'egípcia no té velocitat

I ser més ràpida ha somiat.

La suïssa amb la seva pompa

Baixa les altes muntanyes

Mentre va menjant castanyes.

L'africana vola sobre la seva boa gegant,
que serpenteja el so del seu tam-tam.

El gall de la bruixa francesa

Canta qui-qui-qui cada matí.

L'anglesa amb el seu vestit de llana

No està gaire còmoda

Sobre la tea-pot de porcellana.

Clara Camps i Marina Montenegro.

La màgia del mar

Les costes de Girona,
tenen una Màgia especial,
és la Màgia de la natura verge,
sense contaminar.

Mai he vist un mar,
com el de la Costa Brava,
blau, igual que els ulls de la meua mare,

i unes ones que venen i van.

Des de Portbou fins a Blanes, ni hi ha lloc igual,

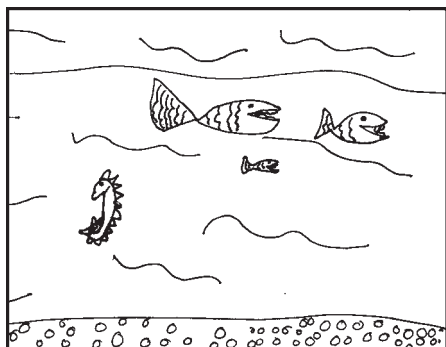
Tant si plou com si fa sol.

Jo no podré estar, en un altre lloc.

Mariví Téllez. 3r, Joan Bruguera

Pau Camós. 5è, Cassià Costal

Marta Gómez. 2n, Migdia

Els mesos de l'any

Pel gener,
al pessebre hi posem
el caganer.

Pel febrer,
la gent va
pel carrer.

Pel març,
l'hivern se'n va
al desguàs.

A l'abril,
baixa l'aigua
del riu Nil.

Pel maig,
les flors neixen
a raig.

Pel juny,
a la platja juguem
amb el puny.

Pel juliol,
plou i passa
el cargol.

Per l'agost
ben tard
el sol és post.

Pel setembre
a l'escola
es menja.

A l'octubre,
la castanya cau
de l'arbre.

Pel novembre,
es menja
la menta.

I al desembre...
Bon Nadal i
Feliç Any Nou!

Georgina Colomer, Mar Suy i Diana Ardellyanova,
4r. Èiximenis

La Costa Brava

La mar de la Costa Brava és blava i
molt salada.

Vigila no t'agafi una ona,
perquè ja es va morir una dona.

Tot allà és fantàstic,
com una illa a d'atlàntic.

L'aigua és temperada,
i ens agrada la Costa Brava.

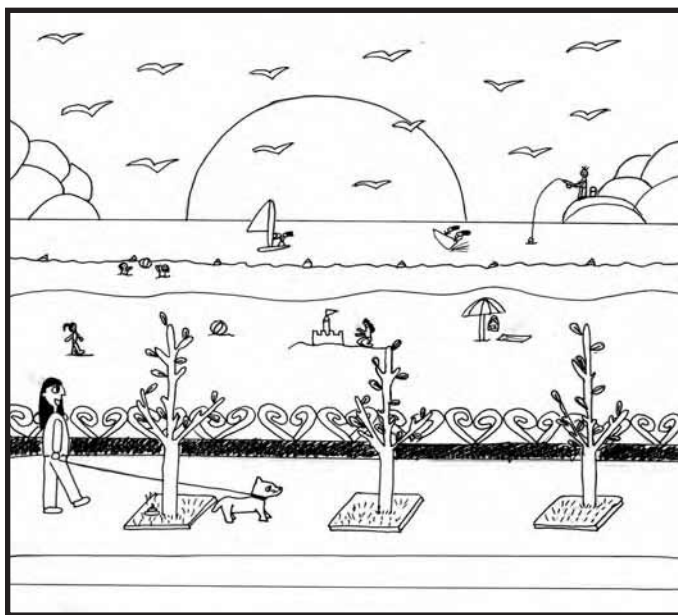
Allà a la platja, menjo i bec molt,
i després m'agrada prendre el sol.

Jugo a tennis un moment,
perquè després m'hi haig de tirar cor-
rent.

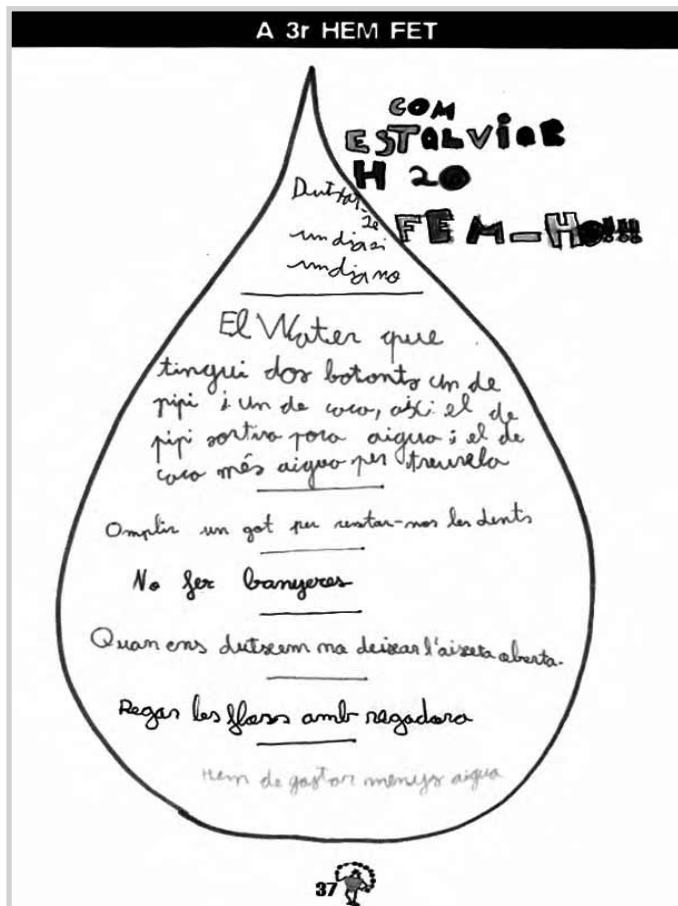
Iker Càmarra i Aleix Campistol. 5è, Cassià Costal

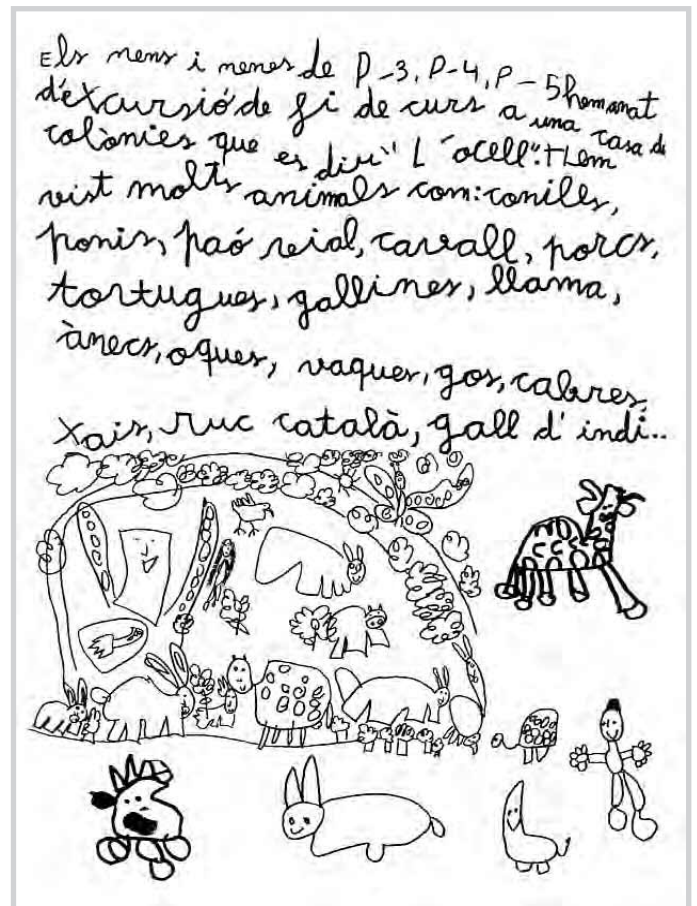
Ona Figueras Micó. 3r, Bruguera

Lídia Gardia. 6è, Cassià Costal

«En Xispa» núm. 12. CEIP Taialà. Girona

«A la vora del Güell». CEIP Mare de Déu del Mont. Girona

«L'Estoig» núm. 5. CEIP Josep Dalmau i Carles. Girona

«Els 4 fulls» núm. 27. CEIP Montfalgars. Girona

Sopa de lletres

Busca en la sopa de lletres vuit pobles de la Costa Brava.

C	O	L	E	R	A	A	P	P	Q	G	M	Q	W	E
A	C	B	D	F	L	R	S	A	Q	W	X	I	F	S
S	O	T	U	U	C	O	C	L	Ç	N	Y	F	D	C
P	O	L	P	S	L	S	G	A	B	N	M	K	L	A
A	Z	Q	C	L	D	E	R	M	E	Q	P	A	D	L
D	G	X	O	M	N	S	P	Ó	I	Y	O	R	W	A
C	A	R	C	N	O	Q	L	S	A	X	R	B	S	X
A	E	T	C	A	L	E	L	L	A	U	T	D	K	C
T	D	L	B	B	D	K	V	D	B	S	B	L	H	J
D	G	L	H	B	A	S	X	C	A	L	O	N	G	E
F	O	A	V	D	L	D	G	Z	G	R	U	F	D	D
D	R	N	Y	Y	E	A	H	S	G	S	N	E	H	E
K	E	Ç	Y	W	S	A	N	T	F	E	L	I	U	N
S	H	A	D	G	H	R	H	E	H	W	G	H	W	F
E	F	W	R	W	N	K	W	Ñ	S	E	J	W	M	A
K	H	E	P	L	A	T	J	A	D	A	R	O	H	C

SOLUCIÓ AMB PARANY:

UULEFTNAS - ORA DPLAJTA - AÇNALB - SENALB - ALACSE
ARELOC - SÒMALAP - EGNOLAC - UOBTROR - ALLEIAC

Maria Sàbat. 6è, Migdia

Pobles de la Costa Brava

CADAQUÉS,
CALONGE,
ESTARTIT,
GIRONA,
LA BISBAL,
LLORET,
PLATJA D'ARO,
ROSES,
SANT FELIU

S	Z	E	Q	O	T	Y	E	P	Q	J	N	C	Q	X
J	A	I	G	E	P	L	A	T	J	A	D	A	R	O
X	E	N	R	N	H	N	S	E	Q	S	N	T	C	Z
B	K	O	T	P	O	P	F	E	C	J	U	E	P	N
L	L	G	X	F	O	L	S	R	O	S	E	S	C	C
L	H	U	E	P	E	T	A	X	Y	R	G	T	F	A
B	A	W	T	W	A	L	K	C	Q	C	A	S	W	D
V	X	H	C	R	S	D	I	P	O	J	Z	S	R	A
D	S	N	T	F	U	A	B	U	T	E	N	Y	A	Q
W	P	I	F	G	B	Y	O	J	P	S	C	K	N	U
U	T	L	I	R	I	H	V	J	A	Z	K	S	O	E
X	Z	X	C	F	T	W	T	Y	N	Q	J	R	R	S
E	T	D	F	G	L	A	B	S	I	B	A	L	I	M
B	D	O	R	N	A	O	V	G	N	H	O	G	X	
L	D	M	A	O	R	J	Z	Z	T	O	I	L	Z	B

Laura Mesa. 3r, Bruguera

Sopa de lletres

Troba en aquesta sopa de lletres set paraules relacionades amb la platja:

Platja, Costa Brava, sol, flotador, sorra,
barca, para-sol

D	C	C	P	L	A	T	J	A	C
B	F	A	K	Ç	G	E	H	Z	M
N	L	U	H	V	F	R	K	O	I
C	O	S	T	A	B	R	A	V	A
J	T	F	E	C	A	S	B	T	R
G	A	S	T	Q	R	R	I	W	R
L	D	J	O	Q	C	S	L	P	O
I	O	N	i	L	A	P	S	D	S
Z	R	P	A	R	A	-	S	O	L

Eudald Blanch i Antònio Espina. 5è, Cassià Costal

Endevinalles

- 1 - Dos germans quan són vellets obren els ulls. Què són?
- 2 - Qui és aquella que no està contenta fins que la maten?
- 3 - Què és allò que com més n'hi ha menys es veu?
- 4 - Tant de dia com de nit sempre em trobaràs el llit; i ja cal que em tractis bé, que haig de ser el teu conseller. Què és?
- 5 - Tinc cap, ull i cos, i no sóc de carn ni os. Què és?
- 6 - Passo la vida fent voltes, caminant a poc a poc, però per més que camino sempre estic al mateix lloc. Què sóc?

Aquí tens les solucions: la foscor, la gana, els mitjons, el rellotge, una agulla i el coixí.

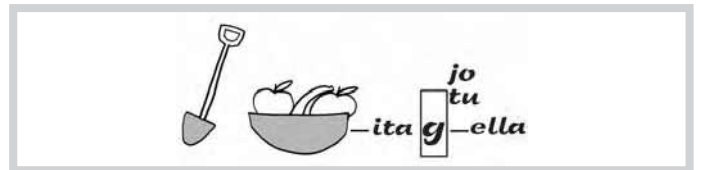
Cristina Aranjuelo i Mar Giró. 6è, Montfalgars

Jeroglífics

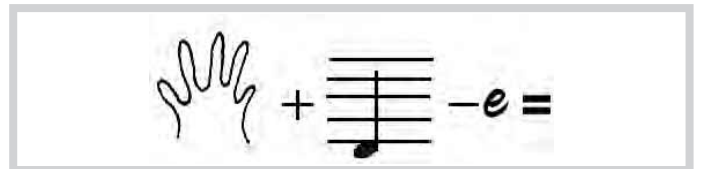
Pau Avellí i Marc Grau. 6è, Cassià Costal

Població de la Costa Brava

Amaia Bilbao. 6è, Eiximenis

Ens hi banyem, és salat.

Àlex Casassas. 6è, Migdia

Població de la Costa Brava

Joan Tenllado, Àlex Vilella, Omar Monsuoni, Àlex Oprea, Teresa Fajardo, Sofia Toledo i Martí Portillo. Font de l'Abella

Lloc de la Costa Brava

Ignasi Castanyé. Eiximenis

ENTRETENIMENTS

Sopa de lletres

Col·loca aquestes poblacions en el lloc adient.

ROSES
BEGUR

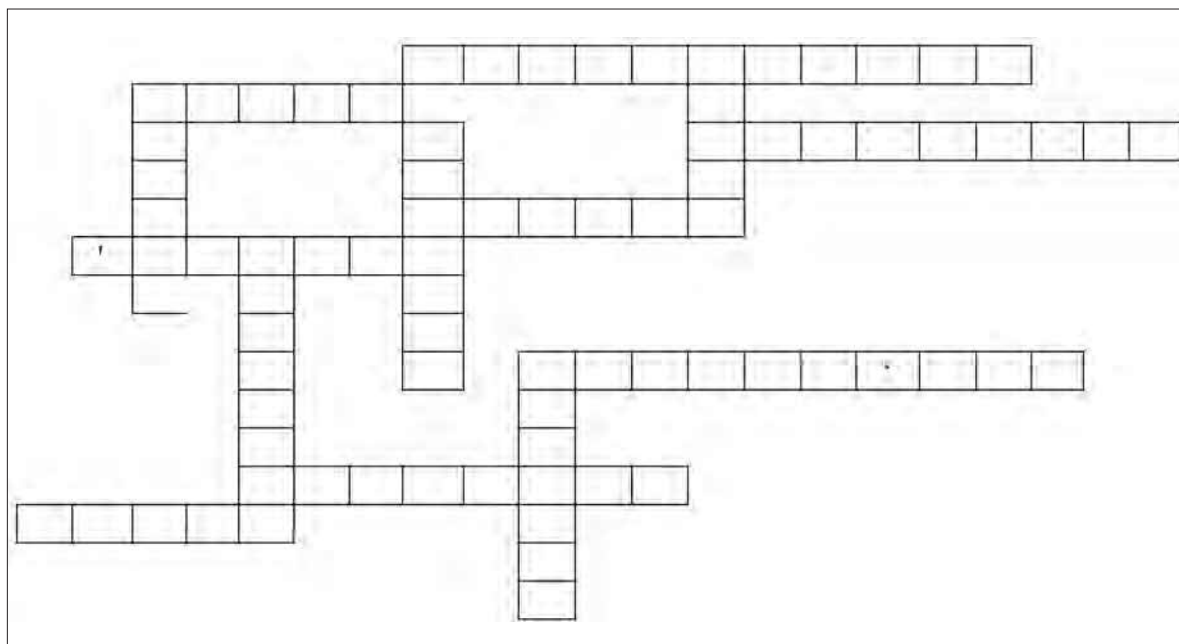
LLANÇA
BLANES

PALAMOS
PORTBOU
L'ESCALA

ESTARTIT
CADAQUÉS

SANT FELIU

PLATJA D'ARO
TOSSA

LLORET DE MAR

Àlex Vilella, Joan Tenllado, Àlex Oprea, Martí Portillo, Omar Menaoui, Sofia Toledo i Teresa Fajardo. Font de l'Abella

Codi secret

Desxifra aquest codi i sabràs on podràs anar a banyar-te l'estiu que ve.

Si no saps com ho has de fer, només et cal anar seguint l'ordre de les lletres de l'alfabet.

12 5 19 16 12 1 20 7 5 19 4 5 2 5 7 21 18 19 15 14 16 18 5 3 9 15 19 5 19

Narcís Peya. 6è, Migdia

Sopa de lletres

Busca en aquesta sopa de lletres els següents noms:

W	T	D	O	A	F	B	C	K	M	U	T	D	A	B
F	E	R	R	A	N	A	G	U	L	L	O	C	P	C
S	V	H	G	P	O	J	K	T	X	Z	A	V	A	A
Q	C	A	L	O	N	G	E	I	G	T	L	K	L	T
B	H	B	E	R	T	C	S	K	E	C	Q	E	A	E
L	J	C	O	S	T	A	B	R	A	V	A	J	M	R
A	G	D	S	Y	U	O	R	D	U	V	A	I	O	I
N	G	C	O	S	T	A	I	R	A	V	A	J	S	N
E	K	F	T	F	G	H	I	U	L	V	D	Z	X	A
S	G	H	K	I	Ñ	I	E	S	C	A	L	A	L	A
L	K	S	L	D	E	W	Q	T	R	U	I	O	B	L
N	L	U	Ñ	P	H	S	F	Y	L	J	L	B	X	B
M	J	W	G	A	R	C	I	A	L	O	R	C	A	E
Z	C	X	N	B	V	M	N	H	T	E	Y	O	L	R
C	A	R	L	E	S	S	A	B	A	T	E	R	P	T

FERRAN AGULLÓ

CATERINA ALBERT

CARLES SABATER

JULI GARRETA

GARCIA LORCA

PALAMÓS

ESCALA

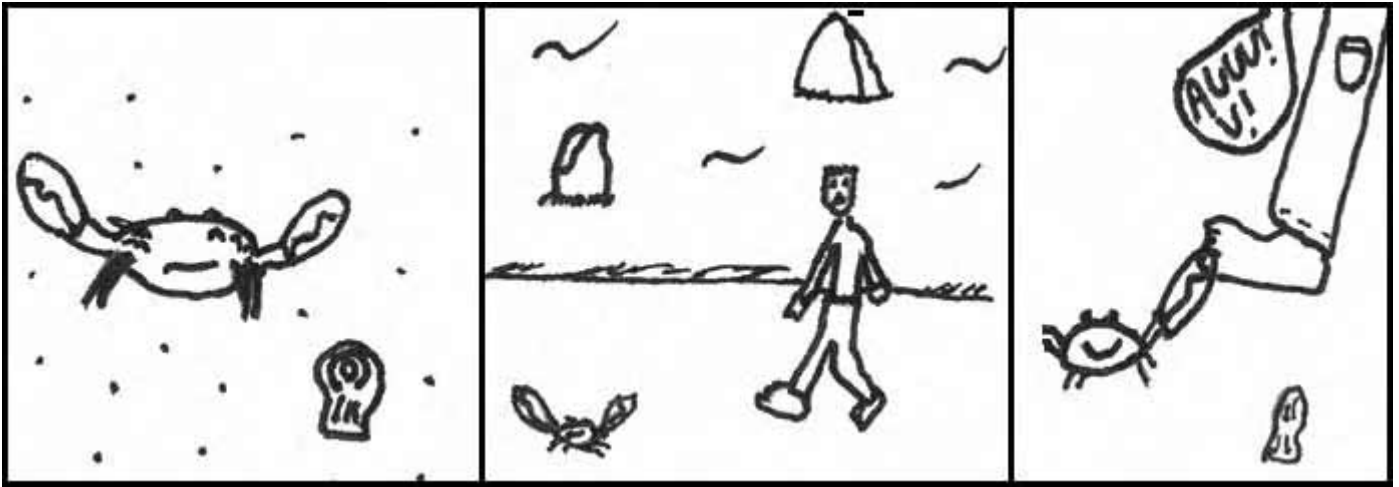
BLANES

CALONGE

COSTA BRAVA

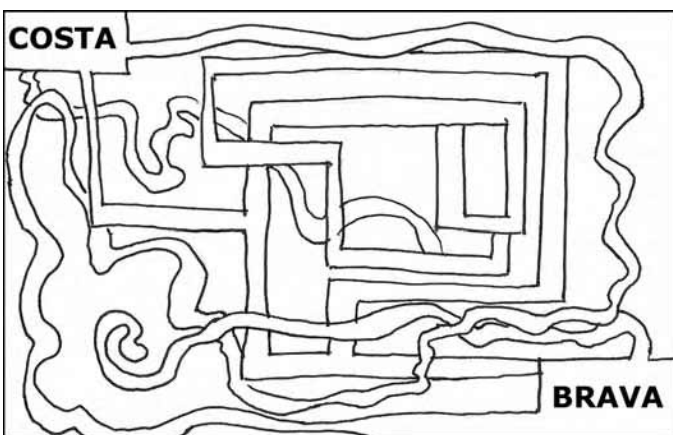
Maria Vila. 6è, Migdia

Tot passejant per la Costa Brava

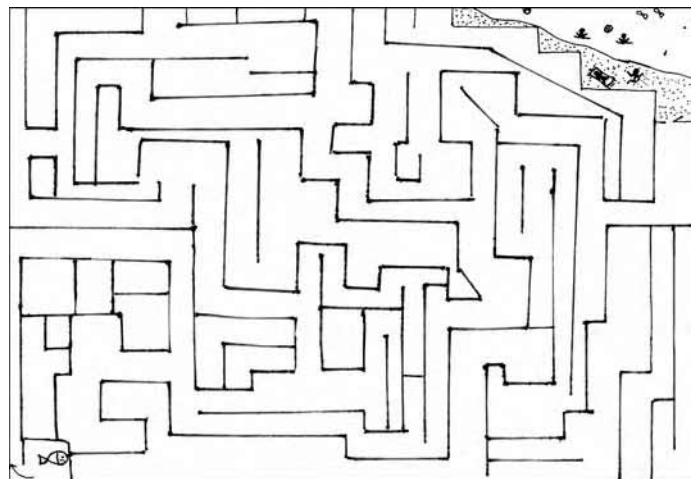
Oriol Luján. 5è, Cassià Costal

Laberint

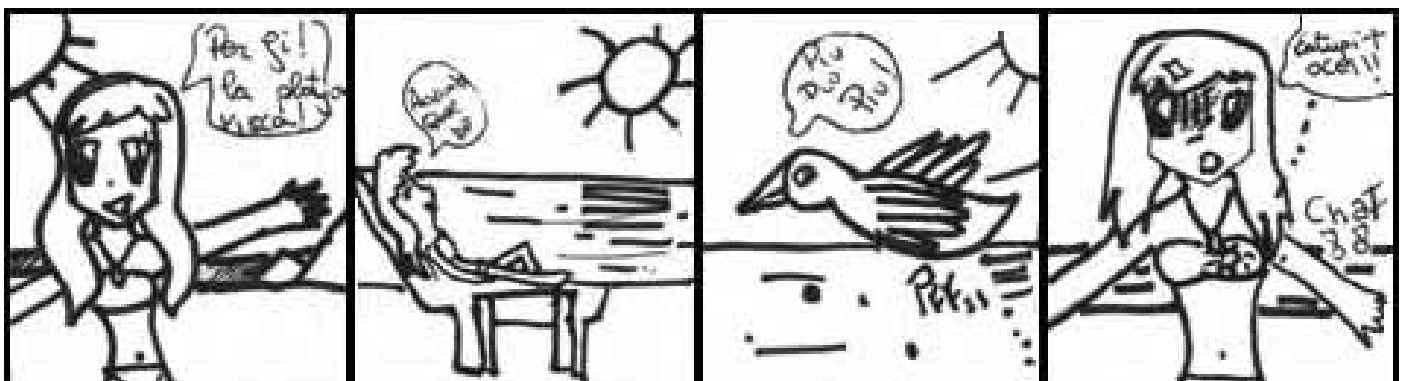
Ada Rocher. 6è, Eiximenis

Troba el camí

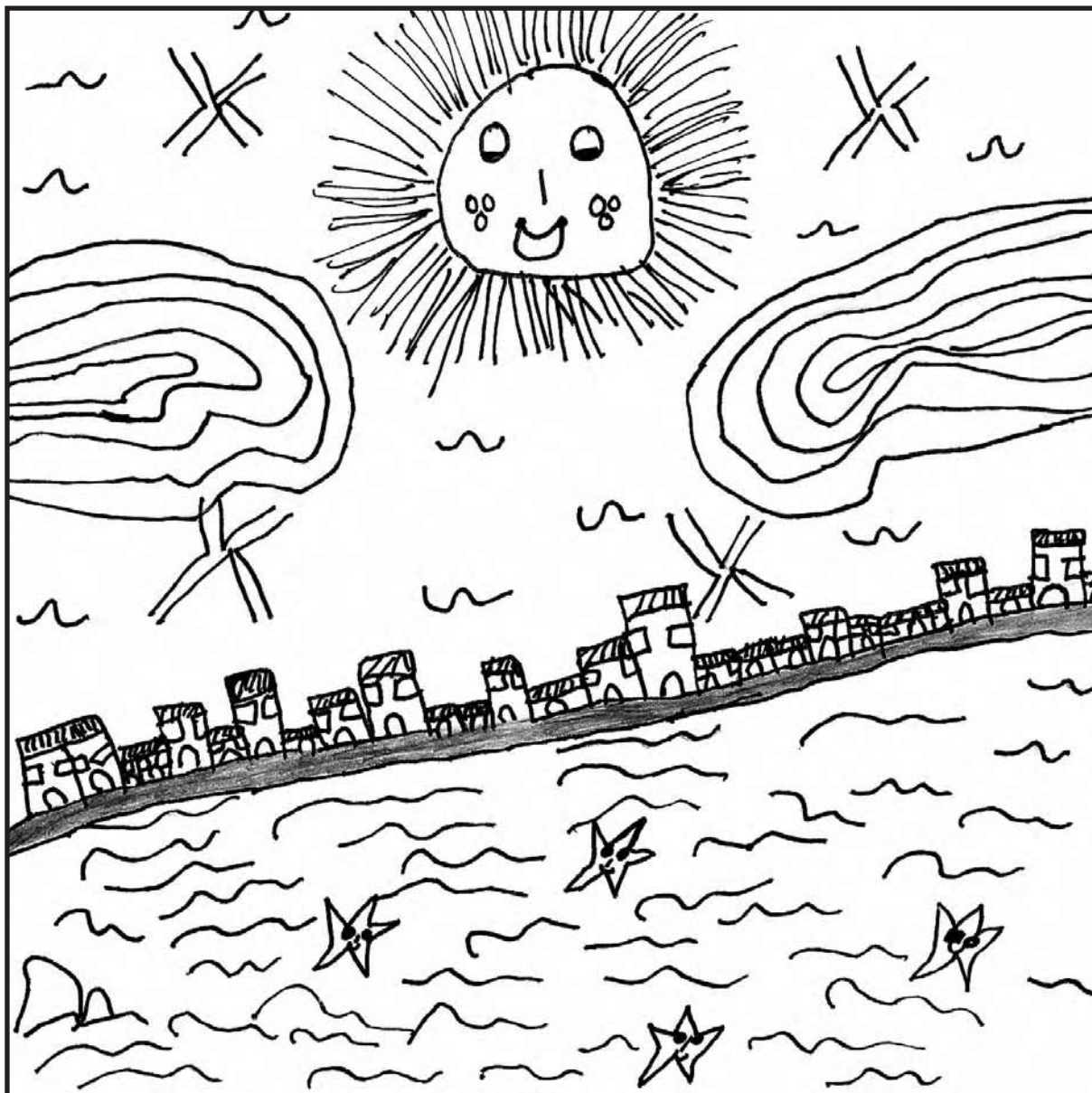

Àlex Fernández. 6è, Cassià Costal

Parar el sol té els seus riscos

Maria Franco. 6è, Cassià Costal

Joana Roura. 4t, Cassià Costal

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Joan Jalba *Mare de Déu del Mont*
Júlia-Aixa Bousatta *Eiximenis*

ENTREVISTA:

Kevin Gallardo *Cassià Costal*
Neus Ortega *Mare del Déu del Mont*
Sant Fonfria *Montfalgars*

RETALLS I IL·LUSTRACIONS:

David Perea *Montfalgars*
Joan Tenllado *Font de l'Abella*
Berta Aymerich *Migdia*

ENTRETENIMENTS I BÚSTIA:

Daniel Fuyà *Montfalgars*
Pablo Martín *Bruguera*
Èric Ros *Migdia*
Martín Roland *Mare de Déu del Mont*

ESCOLES:

Gina Martinell *Bruguera*
Mar Giró *Montfalgars*
Braman Sow *Font de l'Abella*

RACÓ LITERARI:

Cristian Romeo *Bruguera*
Míriam Masdeu *Cassià Costal*
Aida López *Migdia*
Farners Mateos *Mare de Déu del Mont*

EL TEMA:

Marina Páez *Migdia*
Cristina Aranjuelo *Montfalgars*
Aleix Ferrer *Eiximenis*

COORDINAT PELS MESTRES:

Cristina Angulo, Maijo Arana, Rosa Maria Chicano, Narcís Garcia, Maria José Martín, Sílvia Noell, Jordi Pujol, Maria Rius, Lourdes Vilarrodona.